

AGROFERT

MAGAZÍN

NEJEN PRO ZAMĚSTNANCE
KONCERNU AGROFERT
JARO 2018

*Jiří Haspeklo:
Dvacet pět let
uteklo*

18-20

Rozhovor s členem představenstva Agrofertu
o tom, jaké byly začátky Agrofertu,
jakým vývojem prošel a kam dnes směřuje

4

Vítězové IV. ročníku ankety
Pomáháme srdcem

21-23

Agrofert za dalších 25 let?
Stále na špici

38

Krahlík slaví
devadesát let

Penam

ŠPIČKY

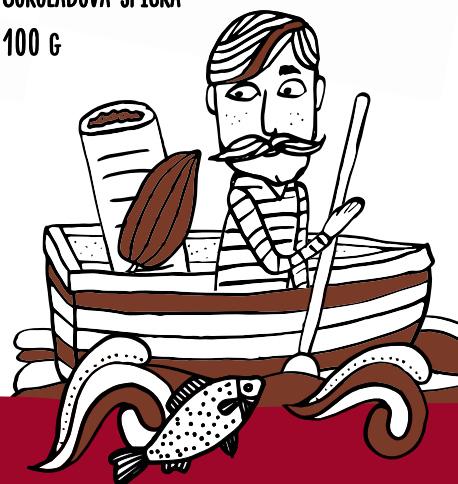
SKVĚLÝ SNACK KDEKOLI A KDYKOLI

JAHODOVÁ ŠPIČKA
100 g

JABLEČNÁ ŠPIČKA
100 g

ČOKOLÁDOVÁ ŠPIČKA
100 g

„OHLÉDNUTÍ“ ZA 25 LETY OBĚMA SMĚRY

Někteří lidé mají úsměv na tváři, kdykoliv je míváte, a u jiných byste podobná přátelská gesta hledali marně. Učebnicovým příkladem první skupiny lidí je člen představenstva Agrofertu Jiří Haspeklo. Jeho tvář naleznete u rozhovoru uvnitř magazínu, ve kterém se dozvíte, jak vypadal Agrofert před 25 lety, jak se změnil, kam bude směřovat nebo třeba i to, proč pan Haspeklo není fanouškem „open space“ kanceláří. On a jeho kolegyně Jitka Beranová patříli k první čtyřce lidí, kteří v roce 1993 pomáhali realizovat vize a myšlenky pana Babiše, a právě proto jsou i tvářími obálky jarního Agrofertu magazínu, který se hned na několika stranách věnuje 25. výročí vzniku firmy.

Zajímá vás, kdy budou po našich silnicích jezdit plně automatizovaná vozidla a k snídani si budeme tisknout rohlíky z 3D tiskárny? Odpovědi nejen na tyto otázky naleznete v anketě, ve které jsme se zástupců hlavních segmentů koncernu Agrofert ptali, jak si ve svých oborech představují příštích 25 let. Kolegům z potravinářských společností připadalo čtvrtstoletí jako mžik. A aby ne, když historie chleba se píše už 12 000 let, u mléka je to 7 900 let, a i u masných výrobků bychom museli po jejich první konzumaci pátrat několik tisíců let před naším letopočtem. Zástupci techničtějších segmentů byli ovšem ve svých vizích trochu odvážnější, což můžete na třech anketních stranách posoudit sami.

Dalším tématem jarního Agrofertu magazínu jsou ženy, které se nebály rozjet svoji profesní kariéru v technických profesích, v nichž doposud excelovali spíše muži. Budou-li se rozhovory s nimi inspirovat alespoň některé z našich členůček, ubude udivených mužských tváří poté, co se jejich auta ujmou v autoservisu žena.

Za celou redakci přejí příjemné jarní dny.

Mirka Žirovnická
šéfredaktorka

8-10

Dřevo s námi bude vždycky

Rozhovor s generálním ředitelem společnosti Wotan Forest Martinem Maškem

14

„Co Čech, to muzikant?“

Podporujeme hudební výchovu

24-25

iDNES.cz slaví dvacetiny

30-33

Ženy a technika?
Bez problému

39

Zpeštrete si svátky
velikonoční
čajovkou

40

Zákazníci
chtějí kvalitu
a tu my garantujeme

VÍTĚZOVÉ IV. ROČNÍKU ANKETY POMÁHÁME SRDCEM

Na konci loňského roku byl vyhlášen IV. ročník ankety „Pomáháme srdcem“. Zvítězili čtyři naši kolegové z různých společností koncernu Agrofert, jejichž aktivity se různí, ale jedno mají společné – zajímají se o druhé, chtějí pomáhat a velkou část svého volného času věnují charitativním projektům.

Marie Dohnálková z Kosteckých uzenin, se kterou přinášíme rozhovor na str. 12–13, získala ocenění za pomoc ve sdružení AMA, jehož cílem je vrátit pacienty postižené nebo ohrožené nádorovým onemocněním zpět do společnosti. Pořádá pro ně různé výlety, návštěvy divadel a workshopy. Miroslav Šimic z Dezy pomáhá jako

dobrovolník s mimoškolní přípravou dětí a ve spolupráci se sdružením SONS Vsetín připravuje sportovní aktivity pro nevidomé. Letos se účastnil Valašské olympiády jako trasér běhu na 50 metrů. Za podporu v oblasti sportu byla oceněna také Eva Rudolfová ze společnosti Cerea Trutnov. Je trenérkou sportovní gymnastiky v oddíle Spartak. Trénování dětí a mládeže se věnuje už od roku 1983, kdy skončila s aktivním závoděním. Její svěřenkyně se staly mistryněmi České republiky. Čtvrté ocenění spadá do kategorie záchrany lidského života a za rychlou a účinnou první pomoc svému kolegovi, který zkolaboval při noční směně, náleží Romanu Farkačovi ze společnosti Ethanol Energy.

TOP ŽENY ČESKA 2017

PETRA PROCHÁZKOVÁ SE DOSTALA DO SÍNĚ SLÁVY, JE KRÁLOVNOU V KATEGORII BYZNYS

Finanční ředitelka Agrofertu Petra Procházková byla v lednu letošního roku uvedena do síně slávy jako královna žebříčku v kategorii byznys v rámci ankety Top ženy Česka. Výsledky vyhlásili zástupci odborné poroty na slavnostním galavečeru ve Foru Karlín. Do síně slávy s ní letos vstoupila také imunoložka Blanka Řihová. Ve vyhlášeném 13. ročníku soutěže dále ve svých kategoriích vyhrály šéfka českého Googlu Taťána Le Moigne, zakladatelka rodinné firmy Siko Koupelny Jaroslava Valová a jaderná fyzička Dana Drábová.

Do síně slávy jsou uváděny dámy, které se staly vítězkami či několikanásobnými vítězkami ankety TOP ženy byznysu a TOP ženy veřejné sféry a dlouhodobě se umísťovaly na dalších předních příčkách jednotlivých ročníků. Po uvedení do síně slávy již v dalších ročnících ankety nesoutěží, ale některé z dam spolupracují s redakcí Hospodářských novin na dalších ročnících jako porotkyně či konzultantky. ■

Vážené kolegyně, vážení kolegové,

chtěl bych vás tímto přivítat v roce 2018 a představit vám naše první letošní vydání Agrofert magazínu. Je neuvěřitelné, jak čas letí. Nedávno jsme se chystali na vstup do nového roku a teď už pomalu barvíme kraslice na Velikonoce. Číslo magazínu, které právě otvíráte, vám přinese souhrn všech událostí a novinek z koncernu Agrofert, které se udály v předchozích třech měsících.

A že jich nebylo málo! Hned zkraje roku jsme oslavili 25. výročí založení společnosti. V průběhu čtvrtstoletí se z firmy stal úspěšný koncern rozkročený do řady oblastí podnikání.

Od zemědělství přes výrobu potravin, lesnictví, logistiku či média až po chemickou výrobu.

Ze společnosti o čtyřech lidech je dnes skupina firem s téměř třiatřiceti tisíci kolegy a díky práci nás všech podnikáme na čtyřech kontinentech planety. Je to úžasně odvedená práce, za kterou vám všem děkuji!

K počátkům Agrofertu se ostatně vrací v rozhovoru kolega Jiří Haspeklo, který byl u zrodu společnosti.

K důležitému výročí patří samozřejmě i oslavy. Během roku 2018 chystáme pro zaměstnance několik aktivit. O nich se v magazínu také dočtete. Oslavy 25 let Agrofertu se totiž budou prolnat do všech našich tradičních akcí, které pořádáme nebo se na nich partnersky podílíme – ať už jde o běžecké závody a rodinné dny Agrofert Run, rodinný den na Čapím hnízdě, účast na festivalu Colours of Ostrava nebo o tolik oblíbené Kryštof kempy.

Aktuální informace nejen o těchto akcích získáte z elektronického newsletteru pro zaměstnance koncernu Agrofert, který je také novinkou letošního prvního čtvrtletí. Řada z vás ho již dostala do svých e-mailových schránek. Všechna čísla jsou dostupná také online na emagazin.agrofert.cz.

Vážení kolegové, jak vidíte, uplynulé čtvrtletí přineslo spoustu nového. Přeji vám proto příjemné čtení jarního Agrofert magazínu a těším se na setkání s vámi během některé z akcí na oslavu našich společných 25. narozenin.

Váš Zbyněk Průša
předseda představenstva

BRONZOVÁ MEDAILE V SOUTĚŽI EXPORTÉR ROKU PATŘÍ AGROFERTU

Ve 23. ročníku soutěže Exportér roku obhájil Agrofert na konci loňského roku 3. místo. Vítězem soutěže se stala mladoboleslavská automobilka Škoda Auto a na druhé příčce skončila společnost Foxconn. Zástupci firem převzali významná ocenění na slavnostním vyhlášení výsledků v Kaiserštejnském paláci v Praze.

Exportér roku je soutěží s ojedinělou historií, neboť první ročník se uskutečnil již v roce 1994 a od té doby nepřetržitě přispívá k vytvoření a zkvalitnění proexportního prostředí v České republice, snaží se motivovat české exportéry k rozšiřování vývozních aktivit a napomáhat jim k upevnění jejich konkurenčnosti doma i v zahraničí.

ZDRAVÁ FIRMA ROKU 2017 DUSLO OBHÁJILO 2. MÍSTO

V loňském roce pokračovalo Duslo v poskytování možností nadstandardních zdravotních vyšetření a v nabídce sportovních, společenských a dalších aktivit pro svoje zaměstnance a opět uspělo v soutěži Zdravá firma roku. Tuto soutěž organizuje Zdravotní pojišťovna Union a hlásí se do ní společnosti, které

ARBO KLATOVY JE „PREMIUM“

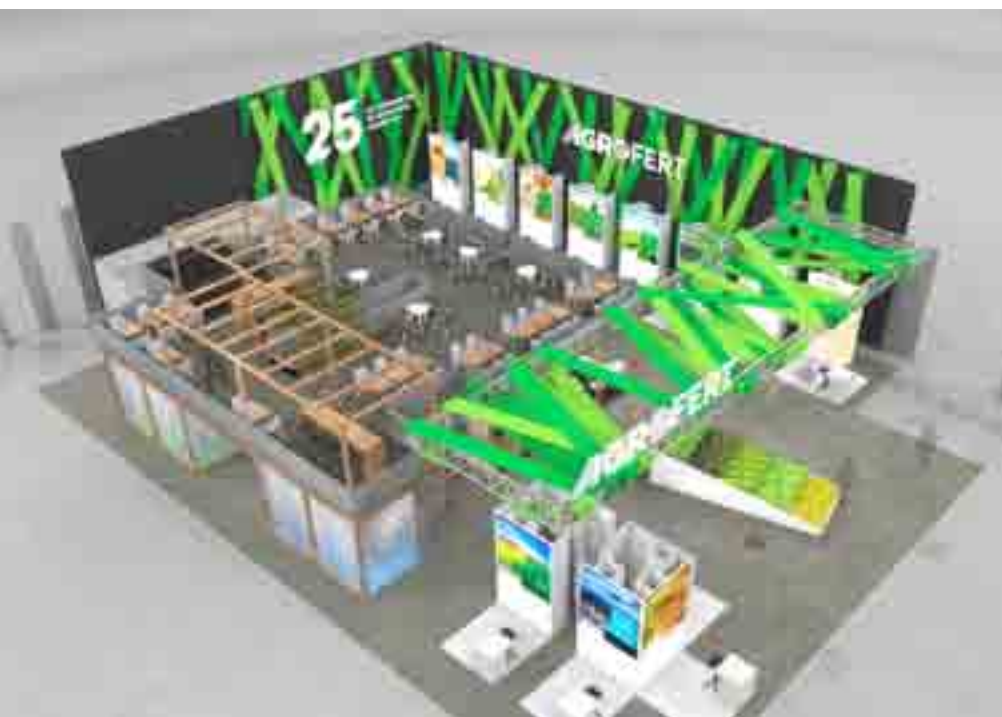
Naše dceřiná společnost Arbo Klatovy se pyšní nejvyšší možnou úrovní Premium, kterou na základě každoročního auditu uděluje společnost New Holland nejlepším dealerům za obchod a servis. V tomto koncernu existuje i systém TOP Partner pro zajištění reprezentativnosti středisek. Firma Arbo potvrdila svůj vysoký kredit koncem minulého roku, kdy v Klatovech otevřela novou prodejnu náhradních dílů.

MLUVČÍ AGROFERTU BYL LONI DRUHÝ NEJCITOVANĚJŠÍ

Mluvčí koncernu Agrofert Karel Hanzelka byl v loňském roce vyhodnocen jako druhý nejcitovanější mluvčí v kategorii podnikového sektoru. Vyplyvá to ze zveřejněné analýzy společnosti Media Tenor, která žebříček mluvčích přináší každoročně. Hanzelka měl v roce 2017 celkem 3 179 citací ve sledovaných médiích. V dané kategorii jej předstihla jen mluvčí společnosti Vítkovice Machinery Group. Vedle komerčního sektoru se paralelně vyhláší také kategorie „veřejný sektor“. Absolutním vítězem všech kategorií se stal s více než 25 tisíci citací mluvčí prezidenta republiky Jiří Ověčáček, který první místo obsadil již počtvrté. Mluvčí Agrofertu se na prvních příčkách umístil naposledy před třemi lety. Za loňským umístěním je podle Hanzelky skutečnost, že šlo o volební rok a zájem novinářů o koncern Agrofert byl enormní. Agrofert v množství citací předběhl řadu jiných velkých firem, například České dráhy, ČEZ či Českou poštu. Výsledky pramení z analýzy příspěvků serverů iDNES.cz, IHNED.cz, e15.cz, Novinky.cz a Aktuálně.cz. ■

svým zaměstnancům přinášejí přidanou hodnotu prostřednictvím různých zdravotních programů nebo nadstandardních výhod. Cílem této zdravotní péče je snížení počtu zaměstnanců v pracovní neschopnosti, zvýšení bezpečnosti a ochrany zdraví při práci, snížení fluktuace a zlepšení firemní kultury. Výsledky soutěže za rok 2017 vyhlásila Zdravotní pojišťovna Union v únoru roku 2018. V kategorii výrobních firem patřilo Duslo znovu mezi firmy, které svým pracovníkům nabízejí nejlepší benefity a zdravotní péči, obsadilo vynikající 2. místo a obhájilo tak své umístění z předchozího ročníku. První místo získala společnost Volkswagen Slovakia, na třetí příčce se umístila firma PCA Slovakia. „Umístění Dusla mezi dvěma velkými automobilkami, ve kterých je výrazně odlišné pracovní prostředí i struktura zaměstnanců, si ceníme a děkujeme všem našim zaměstnancům, kteří se svým zapojením o tento úspěch přičinili,“ uvedla personální ředitelka Dusla Silvie Karásiková.

AGROFERT VYRÁŽÍ NA TECHAGRO

8.–12. DUBNA

Agrofert se v letošním roce zúčastní největšího brněnského zemědělského veletrhu ve střední Evropě. Oproti předchozímu ročníku naleznete expozici koncernu v technickém pavilonu V, na rozloze 517 metrů čtverečních. Architekti navrhli moderní design expozice s prvkem 25 let od vzniku koncernu. Důraz byl kladen na použití přírodních materiálů a maximální pohodlí. Naši dvoupodlažní prezentaci letos doplní HR point s aktuální nabídkou obsazovaných pracovních pozic. Pro obchodní partnery jsme připravili profesionální kavárnu s nabídkou teplého a studeného občerstvení. Přijďte nás na této odborné akci navštívit a oslavit s námi 25. výročí.

KOLO PRO ŽIVOT STARTUJE VE DRUHÉ POLOVINĚ DUBNA

21. 4. TRANS BRDY
28. 4. AGROTEC TOUR HUSTOPEČE
12. 5. MLADÁ BOLESLAV
26. 5. ORLÍK
16. 6. KARLOVY VARY
23. 6. VRCHLABÍ (Špindl Tour)
23. 6. HOLEŠOV (Bikemaraton Drásal)

Nemusíte být milovníky horských kol, stačí, abyste měli rádi pohyb a udělali si se svojí rodinou nebo přáteli čas na příjemně strávený den na kole v přírodě. Zábavu si v rámci našlapaného doprovodného programu užijete i jen jako doprovod. Nová sezona seriálu Kolo pro život začíná tradičně v brdských lesích.

SPORTÁČEK 2018

19. KVĚTNA KARLOVY VARY
26. KVĚTNA ZLÍN

I v letošním roce je Agrofert generálním partnerem největšího sportovního festivalu v České republice. Ať už vaše dítě sportuje, nebo se teprve chystá, určitě jste řešili dilema, jaký sport je pro něj ideální. Sportáček je místem, na kterém najdete spolu s vašimi dětmi nejen odpověď, ale zároveň se dozvíte, jaké jsou možnosti pro vybraný sport ve vašem okolí.

PŘÍPRAVA NA DOŽÍNKY V JEVIŠOVICÍCH

1. KVĚTNA

Dožínkové oslavy začínají ve firmě Agro Jevišovice výrobou originálních slaměných panáků. Pokud byste si chtěli užít atmosféru příprav na nejznámější moravskou slavnost, přijďte se na prvního máje podívat do Jevišovic, jak zaměstnanci této firmy a lidé z okolních vesnic chystají originální výzdobu ze slámy a dalších přírodních materiálů.

AGROFERT RUN ZAVÍTÁ I NA FARMU ČAPÍ HNÍZDO

12. 5. PARDUBICE, DOSTIHOVÉ ZÁVODIŠTĚ AGROFERT PARK

19. 5. VALAŠSKÉ MEZIRIČÍ, AREÁL SPOLEČNOSTI DEZA

16. 6. NAPAJEDLA, AREÁL SPOLEČNOSTI FATRA

Seriál běžeckých závodů Agrofert Run 2018 přináší velkou novinku. Rozrostl se o další běžeckou lokalitu – zastávku na Farmě Čapí hnízdo. Podzimní závody v přílehlé přírodě Farmy Čapí hnízdo u Olbramovic zakončí sezónu. V loňském roce jsme v seriálu Agrofert Run přivítali více než 6 500 aktivních závodníků všech věkových i výkonnostních kategorií.

ZEMĚDĚLSKÁ VÝSTAVA V KROMĚŘÍŽI

2. ČERVNA

Možnost prohlédnout si v tuzemsku chovaná zvířata pěkně zblízka nabízí Zemědělská výstava, kterou bude možné navštívit v areálu akciové společnosti Navos v Kroměříži-Kotojedech. Návštěvníky čeká bohatá tom-bola a vstupné zdarma.

PŘIJĎTE SI PROHLÉDNOUT TECHNIKU I UŽÍT ZÁBAVU

4. 5. ARBO KLATOVY

12. 5. AGROTEC GROUP, AREÁL SPOLEČNOSTI AGROTEC V HUSTOPEČÍCH

30. 5. AGROTECHNICA MORAVIA, RATÍŠKOVICE

Tři společnosti koncernu Agrofert – Arbo Klatovy, Agrotec Group a Agrotechnica Moravia otevírají své brány návštěvníkům z odborné i laické veřejnosti. Na Dnech otevřených dveří bude na všechny čekat vystavená zemědělská technika, pestrý doprovodný program a výborné občerstvení. Na některých z těchto akcí budou mít vaše děti možnost nechat se svést na traktorech. Ve firmě ARBO Klatovy budou návštěvníci přivítáni snídaní v českém stylu – chybět nebudou česká vejce nebo chléb se škvarkovým sádlem. Program doplní vystoupení hudební skupiny Pelíškové.

Den otevřených dveří skupiny Agrotec Group bude ve znamení sportu. Sportovci na něm ukáží své dovednosti, povyprávějí svůj příběh a návštěvníci si budou moci řadu sportů sami

vyzkoušet. Účast již přislíbil například skokan do dálky Radek Juška nebo mistr ČR v rallye Jan Kopecký. Připravena bude spousta aktivní zábavy pro malé i velké a výborné občerstvení. Celým dnem bude doprovázet kapela Red Socks Orchestra.

POLNÍ DNY 2018

Polní dny nabízejí všem návštěvníkům možnost dozvědět se mnoho zajímavých novinek ze světa hlavních plodin, moderní techniky a efektivitu jejího využití. Jsou to akce přinášející poučení odborníkům i široké veřejnosti. Na řadě z nich najdete také doplňkový program jako například výstavy historické techniky a hospodářských zvířat, workshopy nebo ochutnávky kvalitních potravin.

24.5. Hlavnice

6. 6. Celoslovenské dni pola
ve Dvorech nad Žitavou

6. 6. Polní den v SKW Piesteritz

7. 6. Vnorovy

8. 6. Radovesice

14. 6. Den pola Tajba
ve slovenské obci Ždaňa.

15. 6. Polní den Primagra
v Nezvesticích

19. – 20. 6. Naše pole

22. 6. Jihočeský polní den
v Bernarticích

DĚTI SI BUDOU HRÁT I SOUTĚŽIT V RATÍŠKOVICÍCH

5. ČERVNA

Společnost Zera přichystala v Areálu Vlasta Ratíškovice pro děti den plný her a zábavy. Na návštěvníky čekají od 9 hodiny ranní soutěže, malování na obličej, skákaací hrad a všechny děti si z akce odnesou dárek. Pro malé i velké bude po celý den zajištěné občerstvení. ■

„DŘEVO S NÁMI BUDE VŽDYCKY“

říká generální ředitel společnosti Wotan Forest **Martin Mašek**

Martin Mašek je už sedmým rokem v čele firmy Wotan Forest, která je jedničkou v pěstování lesních stromků a jedním z největších výrobců obalů, palet a překližek v České republice. Jak složité bylo dostat firmu na dnešní úroveň? Proč je Česká republika největším vývozcem dřeva, ale u finálních výrobků má k předním místům v Evropě daleko? A co je pravdy na tom, že bez certifikace FSC nebude možné dřevo prodávat?

Když jsme si domlouvali rozhovor, byl jste v Polsku. Jezdíte často služebně do zahraničí?

Byla to spíše náhoda, protože služebních cest do zahraničí moc nemám. Všechny aktivity máme v České republice a za hranice jezdím velmi málo a spíše obchodně nebo pro inspiraci. Do zahraničí míříme za zákazníky většinou do již zmiňovaného Polska, Německa nebo Rakouska.

Jsou to zároveň země, které jsou v dřevařském průmyslu nejvyspělejší?

Rakousko a Německo určitě a ještě bych je doplnil o skandinávské země, protože Finsko a Švédsko jsou zároveň velmi silné i ve zpracování dřeva a v jeho spotřebě.

Proč patří Česká republika přes svou menší rozlohu k největším

vývozcům dřeva v Evropě?

Důvodů je víc. Po revoluci se sice v našem dřevozpracovatelském průmyslu objevilo několik velkých investorů, kteří do tohoto odvětví přinesli moderní know-how, ale ani tyto firmy nejsou schopny zpracovat celý objem těžeb v České republice, který je mezi 15 a 17 milionů kubických metrů. Druhým faktem je poloha některých konkurenčních dřevozpracujících kapacit. Často jsou umístěné kousek od našich hranic, v Německu nebo Rakousku, a stávají se tak našimi téměř domácími spotřebiteli.

Jak vidíte tuhle situaci do budoucna? Budou Češi schopni produkovat více výrobků ze dřeva?

„DOBA PĚSTOVÁNÍ VÁNOČNÍCH STROMKŮ ZÁLEŽÍ NA DRUHU DŘEVINY, ALE ZHRUBA JE TO ŠEST AŽ DESET LET.“

Momentálně se připravuje několik projektů týkajících se rozšíření kapacit pil nebo papíren a firmy postupně investují i do modernějších technologií. Předpokládám, že vzhledem k lepší se ekonomické situaci bude i Česká republika schopná

více dřeva sama zpracovávat. Kromě toho dnes dřevozpracovatelské svazy jednájí o podpoře tuzemského zpracování dřeva, aby ho bylo možné ve větší míře exportovat jako finální produkt.

Do jaké míry dnes ohrožují kvalitu dřeva různí škůdci?

Momentálně u nás probíhá vlna kůrovcové kalamity, která začala na severní a střední Moravě a rozšířila se do jižních částí republiky. Důvodem byl mimo jiné i nedostatek vody, což je situ-

ace, která lesy napadené kůrovcem ještě více oslabuje.

Jak se lesy proti podobným napadením chrání?

Není jiná cesta než dřevo co nejrychleji vytěžit, aby kůrovec nemohl napadnout další stromy, dostat ho co nejdříve z lesa a zpracovat ho. Pokud se vyteží a dopraví ke zpracovatelům rychle, není ztráta na kvalitě fatální. Dřevo je méně kvalitní, ale dá se dobře vyu-

žit například k výrobě palet a obalů. Naše firma patří v tomto odvětví k největším výrobcům a je velkým pomocníkem při zpracování tohoto dřeva v podobných situacích.

Jste jedním z největších výrobců nejen palet a obalů, ale například i překližek. Vybážíte tyto dřevěné polotovary i do zahraničí?

Prodáváme je jak v České republice, tak po celé Evropě.

Našimi největšími odběrateli jsou Německo, Rakousko, Slovinsko, Francie, Benelux nebo Švédsko.

V čele Wotan Forest jste se ocitl před sedmi lety. Dařilo se firmě stejně dobře i tehdy?

Wotan Forest procházel na počátku mého řízení složitým obdobím restrukturalizace, které trvalo zhruba tři roky. Tehdy jsme hledali správnou cestu a připravovali různé investiční záměry. Dnes mohu říct, že se tyto kroky povedly a naše firma má za sebou řadu úspěšných investic například do výrobních technologií nebo do obnovy energetických zdrojů. Momentálně plánujeme další, abychom byli ještě více konkurenceschopní.

Existuje dnes něco, co by další úspěšný rozvoj firmy brzdilo?

Pravda je, že Wotan Forest je dnes stabil-

ni firma. Do hospodářských výsledků nám ale v poslední době negativně zasáhly naše lesní školky, které jsou vedle výroby obalů, palet a překližek naším dalším významným odvětvím. Zhruba před rokem změnil totiž největší odběratel sadebního materiálu, státní firma Lesy České republiky, strukturu sazenic určených k obnově lesů a výrazně snížil poptávaný objem.

Co všechno tohle rozhodnutí způsobilo?

Pro nás to znamenalo nucenou likvidaci velkého množství sadebního materiálu, který se najednou nedal na trhu uplatnit. Pro vysvětlení bych chtěl uvést, že stromky, kterými se později osazují lesy, rostou ve školkách zhruba dva roky až pět let. V době, kdy se s pěstováním začíná, se poměr pěstovaných smrků, buků, jedlí a dalších sazenic řídí podle predikce trhu. Tentokrát ale došlo k nepředvídatelnému rozhodnutí největšího odběratele. Když už byly stromky vypěstované, státní podnik se rozhodl, že smrků nechce. Jelikož se u nás jedná o dominantní a nejžádanější dřevinu, najednou nám vypadla zásadní část plánovaného odbytí.

Je možné podobné situaci v budoucnu předejít?

Momentálně se snažíme s Lesy České republiky jednat, aby tuto situaci nepodcenily

a připravily strategii pěstování lesa nejen s ohledem na pěstitele sazenic, ale i celý návazný sektor. Les je živý organismus, a pokud se v něm něco mění, projeví se to až za desítky let. Změny lusknutím prstu v něm nejsou možné a ani žádoucí.

Vaše firma stromky nejen pěstuje, ale před Vánoce je i prodává.

Jak dlouho trvá vypěstovat například metr a půl vysoký stromek a dá se v tomto odvětví v dnešní konkurenci prosadit?

Doba pěstování vánočních stromků záleží na druhu dřeviny, ale zhruba je to šest až deset let. Vánoční stromky jsou naší vedlejší aktivitou a množství, které prodáváme, není nijak velké. Tím pádem nám stačí lokální odběratelé. Na českém vánočním trhu dnes ovšem vítězí dovezené stromky z Dánska a dalších zemí.

K vašim okrajovým aktivitám patří i výroba dřevěných hříšť. Jak je pro vás důležitá?

Jak jste řekla, je to jen okrajová záležitost, a třebaže se jí věnujeme s radostí, není zá-

sadní oblastí našeho podnikání. Výrobky nabízíme zejména koncovým zákazníkům na našem e-shopu www.wotanforest.cz/eshop, který od letošního roku funguje v novém designu. Výroba dětských hříšť je sice krásná práce, ale podléhá vlnám nejrůznějších dotací vypsaných pro města nebo obce. Řada lidí dnes sice touží po tom, aby si jejich děti hrály s dřevěnými hračkami a byly obklopené přírodními materiály, ale nakonec u nich tyhle představy končí nákupem barbín a tableťů. To je stigma doby.

Vaše dřevěná hříště splňují nejprísnejší bezpečnostní nařízení i certifikace. Jak je to s certifikací dřeva FSC a co je pravdy na tom, že dřevo bez tohoto označení nebude v budoucnu na trhu konkurenceschopné?

To jsou velmi tendenční zprávy. U dřeva jsou dnes platné a rovnocenné dvě základní certifikace – PEFC, kterou má velká část lesů v České republice, a nově certifikace FSC, která se snaží proniknout na trh a kterou mají například lesy v Polsku a částečně v Německu nebo ve skandinávských zemích. Certifikace jako taková ale nemá na cenu dřeva žádný vliv. Je to jen chiméra, stejně tak jako tvrzení, že bez certifikace FSC nebude možné dřevo prodat. Tyto zprávy se nejspíš zakládají

na prohlášení obchodního řetězce Ikea, který tvrdí, že od roku 2020 nebude odebrat dřevo bez této certifikace. Tlak je obrovský, ale věříme, že se nám podaří najít racionální přístup k certifikačním systémům.

Co je tedy dnes pro lesnické firmy největší problém?

Nedostatek lidí a fakt, že nelze využít plného potenciálu

trhu. Poptávka je velká a dalo by se prodávat dvakrát více, ale množství výrobků přesto nelze zvýšit o více než jednotky procent, protože by je neměl kdo vyrábět.

Má dřevozpracující průmysl něco, co v jiných odvětvích nenajdeme?

Pro mě určitě. Vždycky když se vrátím z dovolené, baví mě vůně dřeva, kterou cítím, jakmile přijíždím do některého z našich středisek. Dřevo mám rád od malička. Jednak proto, že v lesnickém odvětví pracoval celý svůj život můj otec a mně se jeho práce líbila, a jednak i proto, že dřevo mám rád jako materiál. Je to materiál budoucnosti, je plně obnovitelné, flexibilní ve využití, můžeme z něj vyrobit prakticky cokoliv a bude s námi vždycky. ■

„ŘADA LIDÍ DNES SICE TOUŽÍ PO TOM, ABY SI JEJICH DĚTI HRÁLY S DŘEVĚNÝMI HRAČKAMI, ALE NAKONEC U NICH TYHLE PŘEDSTAVY KONČÍ NÁKUPEM BARBÍN A TABLEŤŮ.“

VÁNOČNÍ SBÍRKA 2017

Následující děkovné dopisy patří všem kolegům z koncernu Agrofert za jejich účast ve vánoční sbírce „Pomáháme Ježíškovi“ určené dětem rodičů samoživitelů, které Nadace AGROFERT podporuje. A zvláštní dík potom zaměstnancům společnosti Penam za jejich obětavou práci vánočních posílů. Nebýt jich, dárky by se nepodařilo doručit každému z dětí přímo pod stromeček.

Dobrý den, chtěla bych vám touto cestou poděkovat za nádherné vánoční dárky pro děti. Udělali jste jim velkou radost a mně tím moc pomohli, mockrát vám děkujeme. Filipěk si hraček užívá, ale jeho rodiče za ním ani nepřišli. Nemá cenu se více rozepisovat viz. foto vše poví.

Tereza N.

Děkuji za zpfijemnění Vánoc mému malému pokladu. Kdyby dcera věděla, komu poděkovat, určitě by poděkovala, ale děkovala Ježíškovi :) Takže za nás děkuji celé vaší nadaci já.
MOC VELKÉ DÍKY.

Natalie B.

Dobrý den, chtěla bych vám všem v kolektivu, který se podílel na vánoční sbírce pro děti, strašně moc poděkovat za své děti, kterým jste všichni udělali neskutečnou radost jakožto Ježíšek. Pán, který dárky dovezl, mi doslova vyrazil dech a vechnal slzy do očí, ani v nejmenším jsem tolika dárků nečekala a děti měly díky vám všem překrásné Vánoce. Strašně moc vám ze srdce děkuji, jste úžasní lidé a já si nesmírně vážím toho, co jste pro mě a moje děti udělali. Chtěla bych vám všem tímto popřát do roku 2018 mnoho úspěchů v pracovním i osobním životě.
Děkuji vám.

Martina Ž. s dětmi

Dobrý den, upřímně a od srdíčka bych chtěla moc poděkovat vám všem, co se podíleli na Vánoční sbírce a dárečkách pod stromeček pro mého Martíneka. Díky vám mohl Martínek prožít opravdu šťastné a veselé Vánoce a bohatého Ježíška. Jeho rozzářená očička, když rozbil dárečky, které si tak moc přál, to bylo tím nejkrásnějším překvapením i pro mě. Tím jste obdarovali i mě a MOC VÁM ZA TO VŠECHNO UPŘÍMNĚ DĚKUJI :) Patří vám můj ohromný obdiv za vše, co jste pro nás udělali a děláte pro lidi v nouzi. Díky vám se náš život stal a je lepším, MOC DĚKUJI :) Já a Martínek vám přejeme hodně štěstí, zdraví a mnoho úspěchů v novém roce 2018 i do dalších let. Se srdečným a přátelským pozdravem.

Alena M. a Martínek :-)

Děkujeme moc za krásné dárečky. Děkujeme nejen dárcům, ale i pánovi z Penamu, který dárečky dopravil. Všem přejeme krásné Vánoce a šťastný nový rok a ještě jednou moc děkujeme za krásné Vánoce, které nám Agrofert a jeho zaměstnanci připravili.
S pozdravem

Michaela P. s dětmi

„DÍKY NÁM NEJSOU LIDÉ NA SVOU NEMOC SAMI“

vysvětluje místopředsdkyně společnosti AMA
a zaměstnankyně Kosteleckých uzenin
Marie Dohnálková

Zprvu se jí na schůzku do AMA moc nechtělo, a to hlavně proto, že by negativní náladu onkologicky nemocných pacientů psychicky nezvládla. Nemocnou kamarádku, která jí požádala o doprovod, zklamat ale nechtěla a zpětně je ráda, že její pozvání tehdy přijala. Společnost onkologicky nemocných pacientů, pro které už pátým rokem organizuje výlety, divadelní představení a rehabilitační pobyty, jí do života přivedla řadu nových přátel a zážitků. Na konci loňského roku získala za svoji charitativní práci cenu Nadace AGROFERT Pomáháme srdcem.

Loni na podzim společnost AMA zvala veřejnost na osvětovou plaveckou akci „Přeplaveme spolu ČR“. Co se během ní dělo?

Tuhle akci pořádá každý rok Aliance proti rakovině prsu. Jde o osvětovou akci, jejímž jediným cílem je prevence tohoto druhu rakoviny. Zájemkyním na figurině ukazujeme, jak se provádí samovyšetření prsu, a radíme, na koho se obrátit, pokud by měly po svém vyšetření jakékoliv pochybnosti. Na závěr každého účastníka požádáme, aby nám pomohl přeplavat republiku tím, že skočí do bazény a uplave v něm několik metrů. Je jen na něm, jak dlouhou trasu zvládne. Naším úkolem je všechny uplavané kilometry sečíst a údaj poslat Alianci. Jelikož se tato akce pořádá i v Praze, Brně a dalších městech, republiku jsme letos přeplavali.

Jaké osvětové akce máte naplánovány na letošní rok?

Uspořádáme další ročník „Přeplaveme spolu ČR“ a členky našeho sdružení budou dál navštěvovat střední školy a ukazovat dívkám, jak si doma správně provádět samovyšetření prsu.

Jak se staráte o členy spolku AMA, kteří onemocněli různými druhy rakoviny?

Zdarma jim nabízíme dva léčebné přístroje, které jim pomáhají v rekonvalescenci. Prvním z nich je lymfoven, který stimuluje lymfatický systém, a druhým je detoxikační přístroj. Ten v lidském těle aktivuje přirozený autodetoxikační systém a umožňuje tělu, aby se samo detoxikovalo.

Vyzkoušela jste tyhle přístroje i na sobě?

Ano, občas je využívám a cítím se po nich

líp. Lymfoven mi například ulevuje od pocitu těžkých a unavených nohou po celém dni v práci.

Čemu všemu se ve spolku věnujete jako jeho místopředsdkyně?

Starám se o organizaci nejrůznějších kulturních a sportovních akcí. Každý měsíc jezdíme na divadelní představení a na výlety. Vybírám vhodná místa, plánuji trasy, druh dopravy a vymyslím program. Aktuální nabídky potom posílám všem členům a s těmi, kteří projeví zájem, řeším další detaily. Nepravidelně pořádáme i minigolfové a bowlingové turnaje. Nedávno několik našich členů projevilo zájem o šipkový turnaj. Ještě uvidíme, jestli se tenhle nový sport ujme.

Vidáte se někdy i se všemi členy najednou? Kolik jich vlastně v současné době máte?

Aktuálně máme zhruba 130 členů a na pravidelných měsíčních setkáních se jich střídá kolem 30.

Jak se o vás onkologičti pacienti dozvídají?

Spolupracujeme s městem a onkologickou ordinací v Mostě, kde o našich službách pacienty informuje paní primářka a zdravotní sestřičky, se kterými jsme v kontaktu. Pokud

na svých pacientech vidí, že nejsou v dobré psychické kondici, doporučí nás, že jsme šikovné a určitě jim dokážeme pomoci. Lidé se o nás mohou dozvědět i z naší inzerce v regionálním tisku. Reklamu nám ale dnes dělají i naše nemocná „děvčata“, jak jim říkáme. S našimi službami jsou spokojená a mluví o nás v ordinacích nebo nemocnicích s dalšími pacienty. Dělí se s nimi o své zkušenosti a říkají jim, že díky tomu, že chodí do AMA, je jim fajn a fungují.

V čem váš spolek lidem nejvíc pomáhá?

Především v tom, že nejsou ve své nemoci sami a nejsou na ni sami. Mohou se rozptýlit a vybrat si z pestrého programu aktivitu, která je nejvíc baví, a sdílet ji s někým, kdo je v podobné životní situaci.

Co jim podle vás v průběhu léčby vadí?

To, že je jejich okolí lituje. Chtějí se bavit normálním způsobem. V průběhu nemoci o tom, co prožívají, moc mluvit nechťejí a soustředí se na sebe. Většinou až po ukončení léčby se začínají o své prožitky dělit s ostatními.

Setkala jste se při rozhovorech s nimi s tím, že ve svém životě prožívali dlouhodobý stres a potom onemocněli?

Řada z nich si uvědomila, že předtím než onemocněli, jeli naplno a přetěžovali se. Tělo jim dávalo různé signály, ale nereagovali na ně a žádná preventivní vyšetření neabsolvovali. Například samovyšetřením prsu je možné zachytit i velmi malou bulku, začít ji léčit a úspěšně vyléčit. Bohužel jsem měla v práci kolegyni, která si sice na bolesti dlouho stěžovala, ale lékaře vyhledala až po dlouhé

Cenu Pomáháme srdcem přebírala na konci loňského roku od členky Správní a Vědecké rady Nadace AGROFERT Moniky Babišové

Marie Dohnálková podporuje svou účastí AVON pochod proří rakovině prsu.

době, kdy už jí nedokázali pomoci.

Vedl tento smutný příběh k tomu, že se dnes v tomto spolku angažujete?

Nikoliv tento, ale měla jsem kamarádku, která rakovinu prodělávala a do spolku AMA chodila. Nechtělo se jí chodit na výroční zasedání samotné a tak mě požádala, zda bych ji doprovodila. Bylo to zhruba před osmi lety a já jsem si tehdy říkala, co tam budu dělat, o čem si tam budu povídat. Nechtělo se mi poslouchat řeči o nemocech a dostávat se díky tomu do depresí. Nic takového se ale nestalo. Lidé se tam spolu o nemocech nebavili, všichni byli příjemní a komunikovali mezi sebou, jako by jejich nemoc vůbec neexistovala. Pokud mají potřebu své zdravotní potíže probrat, sednou si jen ve dvou někam do ústraní.

Co se na takových setkáních děje?

Účastníci dostávají informace o tom, co všechno se uskutečnilo v uplynulém roce, jaké novinky se pro ně chystají v novém roce a na závěr vystoupí hudební kapela, tancuje se a zpívá se.

Víte už, jak využijete cenu Nadace AGROFERT?

Pomůže nám financovat relaxační pobyt v penzionu ve Štěpánově. Je to místo kousek od lesa a téměř bez telefonního signálu. Během desetidenního pobytu jsou na každý den naplánovány tři masáže za zvýhodněnou cenu a relaxuje se.

Jak reaguje vaše rodina na to, že trávíte tolik volného času se spolkem AMA?

Dcera je už dospělá a manžel mi v těchto aktivitách nijak nebrání a podporuje mě. Sám má také svoje koníčky, kterým se ve volném čase věnuje. ■

HUDEBNÍ VÝCHOVA JAKO RESPEKTOVANÝ PŘEDMĚT

Jedním z cílů projektu je, aby v letech 2017–2020 vznikly rozličné učební materiály (pracovní listy pro žáky, metodické podklady pro pedagogy, audiovizuální materiály), s jejichž pomocí mohou učitelé dlouhodobě a systematicky rozvíjet hudebnost a vztah k hudbě u svých žáků. Hudební výchova se tak může stát více respektovaným předmětem, který je vnímán jako důležitá součást

estetické i osobnostní kultivace dětí a mladých lidí.

„Díky za to, že vás toto téma zajímá a že přicházíte s touto iniciativou, díky za to, že nasloucháte našim názorům a pružně reagujete na připomínky a usilujete nacházet optimální podobu těchto setkání, díky za to, že vás nezajímá jen přítomnost, ale díváte se dál než za horizont okamžitého efektu, díky za váš optimistický pohled,“ píše Miroslav Synek, metodik hudební výchovy z Univerzity Palackého v Olomouci.

KONKRÉTNÍ TERMÍNY AKCÍ JIŽ JSOU I NA PŘÍŠTÍ ROK

Nejbližší setkání pedagogů hudební výchovy se v pražském Rudolfinu uskuteční 22. března, další 30. května, 26. října 2018 a 21. ledna, 9. dubna a 18. června 2019. Od podzimu 2018 plánujeme také setkávání učitelů v rámci regionálních center zaměřených na sdílení v hudební výchově. ■

„CO ČECH, TO MUZIKANT?“ PODPORUJEME HUDEBNÍ VÝCHOVU

„Z celého setkání jsem nadšená – už jen ten pocit, že člověk není osamělý bojovník, ale má spřízněné duše! Ze všech částí programu bylo možné si vybrat něco, co lze přímo aplikovat ve výuce, s větší či menší modifikací.“ Tak zní jeden z ohlasů od pedagogů na společný projekt České filharmonie a Nadace AGROFERT, který podporuje výuku hudební výchovy v České republice. Projekt je určený učitelům hudební výchovy na základních, základních uměleckých a středních školách, spolupracujeme ale také s pedagogy mateřských škol.

SETKÁVÁJÍ SE UČITELÉ, LEKTOŘI I PŘEDNÍ HUDEBNÍCI

Projekt umožňuje intenzivní setkávání učitelů, diskuse, sdílení inspirací a hledání nejlepších možných způsobů, jak vést k lásce k hudbě. První akce v červnu 2017 přilákala 40, druhá v listopadu 55 a třetí v lednu 2018 už 100 účastníků – pedagogů hudební výchovy na různých vzdělávacích stupních – z celé České republiky. Ukázky z hodin hudební výchovy představují sami pedagogové, ale také významné osobnosti českého hudebního školství, jakými jsou Jan Prchal, Lenka Pospíšilová, Rafaela Drgáčová či Miroslav Synek. Podporu a hudební inspiraci přinášejí samozřejmě jak lektori České filharmonie, tak její vynikající hudebníci; doposud to byli trumpetista Ladislav Kozderka, hobojsista Vladislav Borovka či violoncellista Ivan Vokáč.

PRACOVNÍ VELETRHY JSOU SPRÁVNÁ CESTA, JAK NAVÁZAT KONTAKT SE STUDENTY

První letošní veletrh pracovních příležitostí, na kterém se prezentovala řada společností koncernu Agrofert, odstartoval koncem února na akademické půdě ČZU. První bylo i vystoupení našich personalistů v nově otevřeném Mezifakultním centru environmentálních věd této univerzity. V březnu jsme potom za studenty zavítali na Kariéerní dny na Mendelově univerzitě v Brně.

NUDA NA VELETRHU? V ŽÁDNÉM PŘÍPADĚ!

Představení našich jednotlivých firem na ČZU mělo rychlý spád a studenti měli možnost ve zhruba pětiminutových blocích poznat nejrozličnější společnosti celého koncernu. Blok přednášek zahájila personální manažerka koncernu Agrofert Jarka Doležalová, která v závěru své prezentace pozvala studenty na návštěvy do jednotlivých společností: „Jak víme, zkušenosti jsou nepřenositelné. Přijďte se k nám podívat. Přímou v našich společnostech pochopíte víc, než jen memorováním v knihách a učebnách. Jsme vám otevření a naši personalisté vám zajistí exkurzi, stáž nebo praxi podle vašich potřeb. Od této spolupráce je už jen krůček k tomu být úspěšným, nastoupit do asistentského programu a připravovat se na budoucí pozici. A nikdy nevíte, nakonec můžete být jedním z našich dalších úspěšných ředitelů.“

Studenty poté velmi zaujala Hana Augustino-

vá ze zemědělské společnosti Cerea. Nyní je již na pracovní pozici junior personalista, ale v loňském roce ještě seděla na druhé straně pódia, a to v roli studentky. Její prezentace byla právě z tohoto důvodu velmi zajímavá a pro studenty přínosná. Ve svém bloku zaujala pozornost především krásnými fotografiemi nově rekonstruovaného největšího kravína v České republice, který spadá pod prvovýrobu ZS Vilémov.

Blok doplnily medailonky společností, které se zabývají odchovem kuřic, chovem nosnic a produkcí vajec, které jsou na trh uváděny společností Česká vejce CZ. Zootechnici, obchodníci, ošetřovatelé jsou stále potřebné pro-

fese, tlumočila potřeby skupiny posluchačům personalistka Lída Mráková.

V prezentacích pokračovaly kolegyně ze skupiny Agrotec Group a mediální společnosti Mafra.

Medailonky jednotlivých firem uzavřel na pódiu své „alma mater“ Milan Kočí, který dnes působí v subholdingu Primagra jako vedoucí oddělení krmiv, a studentům představil všechny vítané formy spolupráce. „Většina zemědělských společností a podniků, které pracují v oblasti zemědělství, dnes trpí nedostatkem mladých a perspektivních odborníků. Domnívám se, že akce, jakou je Veletrh pracovních příležitostí na ČZU, je ta správná cesta k navázání nové spolupráce se studenty a v některých případech může znamenat i budoucí zaměstnání. Setkání se studenty je vždy velmi poučné i pro nás. Slouží nám k pochopení jejich požadavků a potřeb, přináší nám vodítka, jak sloučit teoretické a praktické informace z oboru jejich studia. Mé přání je, aby takových akcí bylo více.“ ■

ASISTENTKA ROKU BRONZOVÁ MEDAILE PRO DIANU PÍŠOVOU

Letošní poslední únorový den proběhlo v hotelu Jalta na Václavském náměstí slavnostní vyhlášení výsledků soutěže Asistentka roku. Na třetím místě se umístila Diana Píšová, asistentka výkonného ředitele Agrofertu Josefa Mráze, který ji přijel na slavnostní galavečer osobně podpořit.

Soutěž Asistentka roku zvyšuje prestiž pozice asistentek, oceňuje nejlepší asistentky z celé České republiky a prezentuje veřejnosti výsledky jejich práce. Přihlášené asistentky a asistenti prokazovali v rámci této soutěže od září loňského roku své prezentační dovednosti, schopnost v krátkém časovém úseku vytvořit videospot odpovídající zadaným tématům, pracovat s různými počítačovými programy nebo to, jak jsou obratní v psaní

Na finálovém galavečeru čekal na všechny soutěžící poslední úkol – krátké interview s moderátorkou před více než 160 hosty.

Pro většinu soutěžících byla finálová interview velký stres, pro jediného asistenta mezi ženami příjemné zpestření a ideální doba pro selfičko s moderátorkou večera.

esejí a jak fungují jako týmoví hráči. Co si o celé akci myslí Diana Píšová, kterou jsme do soutěže přihlásili? „Byl to dobře investovaný čas – setkání lidí, kteří jedou na stejné profesní vlně, a taky příležitost něco nového se naučit a získat cennou zkušenost.“ Jeden z nejtěžších úkolů soutěže, organizaci a tvorbu videa na téma charitativní sbírky okomentovala následujícími slovy: „Z videa jsem byla vyplašená. Po nikom se ale nežádal profesionální snímek. Nesoutěžili jsme o Glóby, Oskary, ceny Thálie

Do semifinále soutěže Asistentka roku postoupilo na základě internetového hlasování a vytvoření videospotu jedenáct asistentek a jeden asistent. Jedním z úkolů, ve kterém všichni prokazovali své profesní schopnosti a dovednosti, bylo setkání v Assessment centru.

Program doplňovaly tandemy sešlých šéfů a asistentek. Hlavním cílem jejich vystoupení bylo vnést do finálového večera nadhled a vtip, což jsou ovšem také schopnosti, které k týmové práci patří.

nebo o Českého lva. Celá soutěž i videa jsou o asistentkách a jejich práci. Asistentkách, které si tak nějak umějí se vším poradit. A také o jejich empatii a schopnosti pomáhat druhým.“ Diana účastí v soutěži podtrhla své úspěchy, profesionalitu, snahu o neustálé sebezdokonaňování a v neposlední řadě nám všem ukázala, že je člověkem na správném místě a opravdovým profesionálem, kterého by chtěl mít ve svém týmu každý. ■

Asistentkou roku se stala Vladěna Dolejší z firmy Partners Financial Services (vlevo), na druhém místě skončila Šárka Němcová z firmy Wolf Hunt (uprostřed) a třetí místo patřilo Dianě Píšové z centrály Agrofertu.

VYUŽIJTE VÝHODNÉ ŽIVOTNÍ POJIŠTĚNÍ

Koncern Agrofert uzavřel skupinovou pojistnou smlouvu rizikového životního pojištění, do kterého se může přihlásit každý jeho zaměstnanec. Pojištění je platné pouze po dobu zaměstnání ve společnosti koncernu Agrofert. Pojistná smlouva je uzavřena od počátku letošního roku ve spolupráci s Kooperativa pojišťovnou ze skupiny Vienna Insurance Group.

Předností této pojistné smlouvy je především její výjimečné pojistné krytí, nadstandardní pojistný rozsah, výhodné pojistné a exkluzivní podmínky (vstup do pojištění do 60 dnů od nástupu do zaměstnání bez zkoumání zdravotního stavu, odstranění mnoha výluk).

Pojištění je možné sjednat ve variantách: EXKLUZIV, JISTOTA, RODINA, RODINA A DĚTI. Pojistné si hradí každý zaměstnanec sám, resp. částka pojistného mu je srážena z čisté mzdy.

VARIANTA EXKLUZIV

je určena pro manažery a nemanuálně pracující zaměstnance do věku 75 let. Pojistné částky jsou odstupňovány podle věku pojištěného a tato varianta obsahuje pojistné krytí v případech smrti z jakékoli příčiny, smrti úrazem, trvalých následků úrazu s progresivním plněním, závažného onemocnění, trvalé invalidity následkem nemoci nebo úrazu a denní dávky v případě hospitalizace úrazem. Roční pojistné je 12 264 Kč / 1 022 Kč měsíčně.

VARIANTA JISTOTA

je určena pro manuálně pracující zaměst-

nance do věku 64 let. Pojistné krytí zahrnuje smrt z jakékoli příčiny, smrt úrazem, trvalé následky úrazu s progresivním plněním a denní dávky v případě hospitalizace úrazem. Roční pojistné je 2 400 Kč / 200 Kč měsíčně.

VARIANTA RODINA

je určena pro dospělé rodinné příslušníky do věku 64 let. Pojistné krytí zahrnuje smrt z jakékoli příčiny, smrt úrazem, trvalé následky úrazu s progresivním plněním a denní dávky v případě hospitalizace úrazem. Roční pojistné je 1 200 Kč / 100 Kč měsíčně.

VARIANTA RODINA A DĚTI

je určena pro dospělé rodinné příslušníky do věku 64 let a dále jejich děti do věku 25 let, při vstupu do pojištění se nezkoumá zdravotní stav. Pojistné krytí zahrnuje: smrt úrazem, trvalé následky úrazu a denní dávky v případě hospitalizace úrazem. Roční pojistné je 600 Kč / 50 Kč měsíčně.

V případě zájmu o pojištění prosíme kontaktujte vaše personální oddělení. Ke vstupu do pojištění je třeba vyplnit a podepsat přihlášku do pojišťovny a zdravotní dotazník. Přehled pojistných částek v jednotlivých variantách naleznete v tabulce. ■

Rozsah pojištění / Pojistné částky	EXKLUZIV – manažerů a nemanuálně pracujících zaměstnanců			JISTOTA manuálně pracujících zaměstnanců	RODINA dospělí rodinní příslušníci	RODINA A DĚTI dospělí rodinní příslušníci a jejich děti
	do 64 let věku	65 let – 70 let věku včetně	71 let – 75 let věku	do 64 let věku	do 64 let věku	Dospělí do 64 let věku včetně, děti do 25 let věku včetně
Smrt z jakékoli příčiny	4 000 000 Kč	4 000 000 Kč		1 600 000 Kč	800 000 Kč	
Smrt úrazem	500 000 Kč	500 000 Kč	4 000 000 Kč	500 000 Kč	250 000 Kč	250 000 Kč
Trvalé následky úrazu s progresivním plněním 800%	4 000 000 Kč	4 000 000 Kč	4 000 000 Kč	500 000 Kč	250 000 Kč	250 000 Kč
Maximální pojistné plnění	32 000 000 Kč	32 000 000 Kč	32 000 000 Kč	4 000 000 Kč	2 000 000 Kč	2 000 000 Kč
Závažná onemocnění	1 500 000 Kč	10 000 Kč				
Trvalá invalidita nemocí i úrazem	1 500 000 Kč					
Trvalá invalidita následkem úrazu		1 500 000 Kč	1 500 000 Kč			
Denní dávka v případě hospitalizace úrazem	1 000 Kč	1 000 Kč	1 000 Kč	200 Kč	100 Kč	50 Kč
Roční pojistné	12 264 Kč			2 400 Kč	1 200 Kč	600 Kč
Měsíční pojistné	1 022 Kč			200 Kč	100 Kč	50 Kč

A portrait of Jiří Haspeklo, a middle-aged man with glasses, wearing a dark blue suit, white shirt, and blue tie. He is standing in front of a grey wall with a subtle pattern.

JIŘÍ HASPEKLO DVACET PĚT LET UTEKLO

Jiří Haspeklo je členem představenstva Agrofertu. Má na starost klíčové zákazníky v segmentu průmyslových hnojiv. Vypomáhá také v řízení divize chemie. A nejen to. Patří ve firmě mezi pamětníky. Společně s Andrejem Babišem Agrofert v roce 1993 zakládali. Ve své době byl zaměstnancem číslo dva a dodnes zůstal Agrofertu věrný. Jaké byly začátky? Jakým vývojem Agrofert prošel a kam dnes kráčí?

25 let
AGROFERT

Pan Babiš často říkává – měli jsme na počátku jen malou kancelář na Václavském náměstí, kde byl jen stůl, sprcha, postel a toaleta...

Je to tak. Byli jsme tam v nájmu, byl tam gauč a asi čtyři pracovní místa. Pan Babiš tam vždycky celý týden pobýval. Přijel vždy v pondělí ráno a do pátku tam bydlel. Roz-

dal úkoly a odjel na víkend. (směje se) „Vegetili“ jsme tam asi rok a půl.

Co vás napadne, když si uvědomíte, že už je to 25 let?

Že to všechno hrozně rychle utíká a že jsem asi prazvláštní člověk, protože do svých 60 let jsem měl pouze dvě zaměstnání. Tím se asi může pochlubit málokdo. Po škole jsem nastoupil na generální ředitelství ZZN, kde jsem byl do roku 1991. Pak po mně pan Babiš chtěl, abych vedl české zastoupení Petrimexu, a já jsem to nejprve odmítnul. Po roce jsem mu ale zavolaal, zda bychom myšlenku neoprášili. Plácli jsme si v létě 1992.

Jaká tehdy byla doba? Začínalo se podnikat.

Pan Babiš kdysi říkal, že v té době co telefonát, to dohodnutý byznys...

Pan Babiš měl obrovské zkušenosti a byl skvělý v zahraničním obchodě s hnojivý, nicméně české prostředí neznal, to byla moje doména. A bez mých českých kamarádů by to tak jednoduché nebylo. Byla jiná doba. Všichni jsme si věřili, znali jsme se dlouhá léta. Když někdo řekl – dodám a za takovou cenu, nebyl na to potřeba ani papír. Prostě všechno fungovalo. Bavilo mě to. Z každého kšeftu jsme měli obrovskou radost. I dvacet tun hnojiva byl úspěch. Dneska je to v Agrofertu naprosto běžné množství.

Jak podle vás došlo k tak obrovské expanzi, jakou Agrofert zažil v devadesátých letech? Ještě v roce 1993 měl jen čtyři zaměstnance a pár let na to už skupoval fabriky po republice...

Výraznou roli tam hrál génius pana Babiše. Obchody začaly díky známostem po republice, ale další vize byly skutečně jeho myšlenky. Prvopočátek byl v hnojivech. Vsadil tenkrát na Lovochemii, která byla téměř před krachem. Prioritou bylo zajistit jí odby. A pak přišly další firmy, které byly důsledkem propojování v rámci zemědělsko-potravinářského komplexu. Přidali jsme pesticidy, komodity... Všichni noví zaměstnanci byli z tehdejšího koncernu ZZN a znali jsme se dlouhá léta. Vždy to ale byla vize pana Babiše, který rád propojoval. Pan Babiš, když přišel v roce 1993 do Prahy, tak znal jenom Haspekla, znal zahraniční obchod s hnojivý, ale o zemědělství nevěděl nic. Nerozeznal pšenici od žita. A všechno se naučil! Pořád někam jezdil a něco zkoumal! A dnes není lepšího odborníka na zemědělství a potravinářství, než je on!

„V AGROFERTU SE NIKDY NESTALO, ŽE BY LIDÉ MUSELI ČEKAT NA VÝPLATY. NESTALO A NESTANE.“

Pomyslel byste si na počátku v roce 1993, že Agrofert jednou bude takový kolos?

Vůbec ne. Nevěřil jsem tomu, že se z firmy jednou stane takový kolos. Až když začal pan Babiš plánovat Unipetrol, řekl jsem

si – aha, tak to už je o něčem jiném. Ale stále jsem tomu nevěřil. Původně jsem si myslel, že budeme obchodní firma, dobře zavedená, s dobrým jménem, ale že budeme takto kapitálově posilovat, to mě v životě nenapadlo.

Cítíte odpovědnost za to, aby firma prosperovala, aby se jí dařilo? Přece jen dokázat poslat 33 tisícům lidí každý měsíc výplatu, to musí být velká odpovědnost...

Cítím. Už jen z titulu své historie. U mě je to obzvlášť patrné. Vždy se zajímám, co se děje, ale našťastí v Agrofertu se nikdy nestalo, že by lidé museli čekat na výplatu. Nestalo a nestane. Když náhodou nějaký segment nefunguje z důvodu špatného tržního prostředí, tak nějaký jiný segment ho vždycky nahradí. Když nefunguje chemie, funguje potravinářství a naopak. Střídá se to. Problém by byl, kdyby přišel rok, kdy nefunguje nic. To by snad ale musela být světová hospodářská krize.

Pojďme se ještě „lidsky“ vrátit do firmy. Kdy jste se stěhovali do Roháčovy ulice na Žižkově?

Tuším, že to bylo už v roce 1994. Zůstal jsem na Václaváku nejdéle. Ostatní se už přestěhovali, ale mně se tam docela líbilo. Firma měla už okolo deseti lidí a už jsme se do původních prostor nevešli. Ekonomky už seděly v „Roháčovce“, ale obchodníci ještě seděli na Václaváku. V „Roháčovce“ jsme byli do roku 2005.

Většina pamětníků na „Roháčovku“ vzpomíná v dobrém...

Já jsem asi nejzářnější příklad. Já na ni nikdy nezapomenu. Byly tam uzavřené kanceláře. Pan Babiš si myslel, že když se vybuduje toto otevřené (ukazuje rukou ke stropu v současném sídle Agrofertu v Pyšelské ulici, pozn. aut.), tak lidi se dají dohromady a budou spolu více komunikovat. V „Roháčovce“ to bylo na komunikaci podstatně lepší. Lidi tam drželi víc při sobě. Mohli si taky i zavolat. Tady je to problém. Je mi trapné chodit do kuchyňky, když vidím, že si tam někdo vyřizuje soukromý hovor.

Myslíte si, že komunikace mezi lidmi není dobrá?

Upřímně si myslím, že byla lepší. I já s tím

mám problémy, co si budeme povídat. Já jsem jiného zrna. Obměna lidí tu je. Nechci říct, že jsou vztahy špatné, ale ten podnik už je tak velký, že ideální být ani nemůžou. Do dnešního Agrofertu, který má 33 tisíc zaměstnanců a stamiliony tržeb, patří manažeři, ke kterým já už se nepočítám. To tam klidně můžete napsat.

Proč ne?

To už jsou lidé, kteří se to učili ve školách. Já jsem se učil ještě takový ten dobrosrdečný výraz a to, že s dobrotou nejdál dojdeš. Dnes se učí, jak občas i zalhat a být nepřijemný, ale já takový člověk nejsem. Pro začátek Agrofertu ale moje dobrosrdečnost byla dobrá.

Z druhého pohledu vzato – co vám naopak v Agrofertu dělá radost?

Líbí se mi pracovní disciplína. Lidé vědí, co mají dělat, a dělají to rychle a dobře. Firma je tak nastavená, jak ji nastavil pan Babiš. Je tu zvykem, že nikdo nikoho nepošle do hájíčku. A funguje to. Pan Babiš dřív třeba zavolał přímo skladníkovi do fabriky, aby zjistil, kolik je tam naskladněného materiálu, když to potřeboval vědět. Nevolał řediteli. On měl takový

system rád, bavit se s každým. Byly doby, kdy jezdil dělat přepadovky do kravinů a ptal se dojíček: „Kde máte předsedu?“ „No, ten tu v životě nebyl. Co by tu dělal?“ A systém, který pan Babiš nastavil, tu zůstal dodnes.

Chce se vám mluvit o politice?

Chce. Proč ne.

Jaká byla vaše reakce, když vám pan Babiš v roce 2011 řekl, že chce do politiky?

Byl jsem jediný, kdo s ním souhlasil, aby do politiky šel. Ale on by do ní stejně šel, i kdybychom všichni nesouhlasili. Už byl rozhodnutý. Nechápu, jak toho mohl docílit, protože jsem ho dlouhá léta znal jako introverta. A teď se stal úplně opačným člověkem. Není normální, aby vystupoval tak, jak vystupuje, a uvnitř byl introvert. I přes veškeré úspěchy, které má, kdybych se v čase mohl vrátit, tak bych s jeho rozhodnutím jít do politiky již nesouhlasil.

Proč?

Víte, mně tu chybí. Nikdy jsem si nepřipouštěl, že by mi tu mohl chybět. A myslím si, že nejsem zdaleka jediný, komu chybí jeho styl

a přístup. Netvrdím, že firma strádá. Jede dál, jede fajn, je řízena velmi dobře. Nicméně jeho osoba tu chybí.

Myslíte si, že se někdy do Agrofertu vrátí?

Nevrátí.

Proč ne?

To by musel v politice skončit úplně špatně. A nemyslím si, že by v ní úplně špatně skončil. I kdyby nevyhrál volby a měl skončit v opozici, tak v ní zůstane. Jsem přesvědčený, že politika ho baví.

I přes veškerá utrpení, která v ní zažívá?

No, já bych to nevydržel. Psychicky. A paradoxně ho to ještě baví! On si to užívá! Když ho vidím mezi lidmi, jak je spokojený, usmívá se, mluví s nimi: „A co doma? Jak se mají vaše zvířátka?“ Ale být obklopen takovými lháři, tím myslím politiky z konkurenčních stran, a slyšet ty jejich nepravdy a spekulace! Nechápu, co ho na tom baví.

Přeci jen mu letos bude 64 let a jiný člověk v tomto věku už pomýšlí na důchod a na vnoučata...

Já taky pomýšlím! Ježíš, jak já pomýšlím na důchod. (směje se)

Těšíte se? Stíháte metr?

No, hrozně! Už se to blíží. 30. listopadu 2021. Určitě nebudu přeluhovat.

Co vám Agrofert dal a co vám naopak vzal?

Práce mi dala radost ze života. Začátky byly opravdu fajn. Klidně bych sem chodil i v sobotu a v neděli. Teď už teda ne, ale tehdy jo. (směje se) Pan Babiš to dokázal podat tak, že člověku ani nevadilo, když řekl: „Přijed' v neděli dopoledne!“ A já jsem jel rád. Dal mi sociální jistoty, co si budeme povídat. A co mně vzal? Mám pocit, že mně děti rychle odrostly, když byly malé. Každému říkám, ať si na to dá bacha. Přijít o mládí dětí není dobré.

Pojďme se podívat do budoucnosti. Kam Agrofert bude směřovat, až jednou skutečně odejdete do důchodu a předáte pomyslné žezlo jiným?

Pokud by děti pana Babiše chtěly pokračovat ve stopách svého otce, tak Agrofert zřejmě zůstane v podobě, v jaké je dnes. Už se asi nechce nic moc nakupovat a myslím, že by to byl i nesmysl. Mělo by se stabilizovat, což se, myslím, daří. Jestli Vivien s Frederikem (děti pana Babiše, pozn. aut.) budou chtít pokračovat, to fakt nevím. Určitě by ale pan Babiš byl moc rád, neboť na Agrofertu si vždycky velmi zakládal. Jeho děti v sobě určitě tátovy geny mají. ■

AGROFERT ZA DALŠÍCH 25 LET? STÁLE NA ŠPICI

Před 25 lety vznikl Agrofert. Z malé společnosti zaměřené na obchod s hnojivy se během čtvrtstoletí stala mezinárodní skupina se sedmi různými obory podnikání (zemědělství, chemie, potravinářství, lesnictví a dřevařství, technika, technologie a doprava, obnovitelné zdroje a paliva a média).

O tom, jak se všem daří, píšeme pravidelně, a proto jsme se tentokrát jejich zástupců zeptali na něco jiného. Požádali jsme je, aby se pokusili s nadhledem a humorem předpovědět budoucnost a načrtnout příštích 25 let. A jako bonus komentovali někteří z nich jednu novinku nebo zprávu, o níž se v jejich oboru mluví prozatím jen jako o senzaci.

CHEMIE JE VŠUDYPŘÍTOMNÁ A TAK TO I ZŮSTANE

Petr Cingr,
generální ředitel
Lovochemie

„Dnes jsou naše chemičky konkurenceschopné nejen ve srovnání s evropskými konkurenty. Jsou to sta-

bilní firmy, významní zaměstnavatelé podporující okolní města a obce v rozvoji jejich infrastruktury a podporující sociální aktivity v regionech. Díky masivním investicím v posledních letech je jisté, že naše chemičky budou i nadále důležitou součástí české, slovenské i německé ekonomiky. A protože 25 let v chemii není žádná dlouhá doba, není důvod se domnívat, že bychom tu nebyli i za 25 let ve stejně dobré kondici.“

Troufl byste si předpovědět vývoj chemického průmyslu na celém světě?

„Bez chemie nelze počítat s žádným rozvojem a inovacemi v jakékoliv sféře lidské

ho bytí. Chemie je všudypřítomná a tak to i dalších 25 let zůstane. V podstatě se bez ní neobejde žádný průmyslový obor ani zemědělství a všichni se s ní setkáváme na každém kroku, aniž bychom si to uvědomovali. Pro budoucnost chemie zůstává otázkou vývoj regulací v Evropě a v ostatních světadílech. Evropskí výrobci jsou nařízením často zatíženi více než ti mimoevropskí a s tím bude potřeba něco udělat.“

ZEMĚDĚLSTVÍ: MASIVNÍ NÁSTUP MODERNÍCH TECHNOLOGIÍ

Radek Košál,
vedoucí odboru
podpory prodeje
na centrále
Agrofertu

„Zásadní úlohou zemědělství je „nakrmit svět“ a to není zrovna jednoduché, neboť ještě před 100 lety žily na naší planetě zhruba 2 miliardy lidí. Nyní je to již kolem 7,5 miliardy a v následujících 25 letech by měl počet obyvatel překročit

hranici 9 miliard. Nedojdeme tedy k zásadnější redukci počtu lidí na planetě, znamená to, že budeme muset celosvětově zvýšit zemědělskou produkci. S tím bude logicky souviset masivní nástup moderních technologií a pěstitelských strategií. Téměř jistě se tedy nestaneme „golfovým hřištěm Evropy“ či jinou zelenou „oázou“, jak by si přála řada politiků nedávné minulosti. Velmi pravděpodobně se dočkáme nějakého zásadnějšího objevu, resp. jeho uplatnění v praxi. To by mělo, podobně jako tomu bylo se zavedením osevních postupů, minerálních hnojiv či pesticidů, pomoci výrazněji posunout výnosy. Střední Evropa (tedy i koncern Agrofert) bude díky postupujícím klimatickým změnám v určité výhodě, a tudíž prosperujícím regionem. V každém případě nás čeká hodně práce, budeme se muset neustále učit, zkoušet a zavádět nové přístupy a technologie.“

Je podle vás možné, že by se u nás díky vlivu klimatických změn začaly ve větší míře pěstovat jiné plodiny?

„Teoreticky je možné všechno ☺, ale osobně se domnívám, že v tomto případě i za 25 let budeme v České republice pěstovat podobné plodiny jako dnes. A pokud dojde k nějaké obměně, nebude hlavním důvodem změna klimatu. To ovšem neznamená, že se

lokálně nemůžeme dočkat výskytu plodin, které známe z našich exotických dovolených.“

BUDEME U VŠECH PROMĚN ČESKÝCH MÉDIÍ

Miloslava Nováková,
Reditelka
Corporate
Affairs
pro ČR a SR

„25 let! Zdali a jak se za tu dobu promění média? Víte, mě by zajímalo, jak se promění a jaký vlastně bude SVĚT v roce 2043. Vezmuli v úvahu stejný časový úsek, jen pohledem do minulosti, uvědomuji si, že rok 1993 byl prvním rokem samostatné České republiky po rozpadu Československa. Přitom na jeho rozdělení by jen pár let předtím nikdo nevsadil ani korunu. Mediální scéna se prudce změnila. O internetu vědělo jen pár zasvěcených, mobilní telefony nesměle hledaly cestu k lidem. Nemyslím si, že byl někdo v té době schopen odhadnout, kam nás přístří čtvrtstoletí dovede... A já musím s pokorou připustit, že si to netroufám odhadnout ani dnes. Ale teď vážně: segment médií se stal neodmyslitelnou součástí koncernu Agrofert. Tituly jeho mediálního portfolia dnes patří mezi nejvýznamnější v zemi a o tom, že příštích 25 let jejich počet poroste, vůbec nepochybují. Jsem přesvědčena, že ať už v budoucnu čeká média obecně jakákoli proměna, my budeme u toho. Silnější a vlivnější než kdykoli předtím.“

Je podle vás možné, že by za tuto dobu elektronická média zcela vytlačila z trhu ta tištěná?

„Domnívám se, že v převážné míře ano. Bohužel. Ovšem jestli úplně, kdoví? Internet a penetrace chytrých mobilních zařízení logicky vedou i tradiční média do online světa. Osobně si ale myslím, že není podstatné, jak moc se v příštím čtvrtstoletí promění technologie, ale to, že jde o generační výměnu nás, čtenářů. Já jsem vyrostla „na papíru“. A u novin a časopisů je to jako s knihami. Přesto, že všichni vlastněme tablety a nabídka digitálních titulů je obrovská, ten pocit, když vezmete do ruky svoji oblíbenou nebo novou knihu, tu její vůni, nic nenahradí. Na druhou stranu, dnešní děti vyrůstají v jiném světě. Chytré telefony ovládají dřív než držení tužky, intuitivně se pohybují napříč aplikacemi ještě

předtím, než se naučí číst. Tahle generace nebude svázána sentimentem, stereotypy ani emocemi jako já, jako my... A má-li v budoucnu přijít den, kdy se rotačky v tiskárnách definitivně zastaví, ten „vypínač“ zmáčkne rozhodně někdo z nich.“

LIDÉ SI VŽDY RÁDI POCHUTNAJÍ NA KVALITNÍM MASE, MLÉCE A PEČIVU

Michal Jedlička,
generální ředitel
společnosti
Kostelecké
uzeniny

„Jsem přesvědčen, že i za 25 let se lidé rádi zakousnou do šňavnatého hovězího steaku a vychutnají si pověstné křupnutí kvalitního párku.“

V uplynulém roce se objevila zpráva, že americká společnost Memphis Meats je schopná vyrábět maso v laboratoři. Vidíte v tomto nápadu ohrožení výroby tradičního masa?

„V současné době v tom ohrožení tradiční výroby masa nevidím, ale určitě je to cesta, jak v budoucnosti uživit dramaticky se zvyšující počet obyvatel celé planety a zajistit rostoucí potřebu bílkovin. Nemyslím si ale, že je to otázka ještě naší generace. Osobně bych rád takto vyprodukovaný zdroj živočišných bílkovin ochutnal.“

Jiří Tvrdík,
generální ředitel
Mlékárny Hlinsko

„Predikovat, jak bude vypadat trh s mléčnými výrobky za 25 měsíců je velice obtížné, natož pak za 25 let. Aktuálně se v České republice vyrábějí velice kvalitní mléčné produkty a nevidím důvod, proč by tomu tak nemělo být i v dalších letech. Osobně předpokládám, že ve výrobních podnicích poroste tlak na efektivitu výroby a větší automatizaci. Zániku mlékárenského průmyslu v České republice se neobávám.“

Nemůže se podle vás stát, že by bylo v budoucnu tradiční mléko pro lidi příliš obvyčejné a vytlačilo by ho například mléko bez laktózy?

„Toho se neobávám. Člověk, který nemá intoleranci k laktóze, si může dát normální mléko zcela bez obav. V mlékárenství jsem již za posledních 20 let zažil několik „módních“ vln, a to od té, že vše musí být light, až do té dnešní, kdy se začíná mluvit o tom, že bude vše bez laktózy. Tyto módní vlny nemávají dlouhého trvání a většinou brzy splasknou. Krátkodobě, pod vlivem některých výživových pomatenců, může tato vlna částečně zasáhnout i nás.“

BUDOUCNOST? ROHLÍK Z 3D TISKÁRNY

Martin Dolský,
marketingový
ředitel Penamu

„Na jednu stranu je velmi obtížné předvídat, jak proběhne dalších 25 let v našem byznysu, protože prognózy opravdu přelomových věcí se většinou nikdy nepovedly. Na druhou stranu je to v historii chleba, která se píše už 12 000 let, jen zlomek času ☺ Takže i dalších 25 let bude o kvalitním chlebu z tradičních surovin a o výrazně mladším rohlíku (zhruba 330 let). Budou tu samozřejmě i nové trendy a jsem si jistý, že tu bude i Penam, který je pomůže určovat ☺“

Jaké druhy pečiva a chleba budou podle vás v budoucnu patřit k nejoblíbenějším?

„Blízkou budoucnost jsem už popsal, ale v té vzdálenější budeme jíst všichni amarouny, jejichž základem bude samozřejmě kvalitní mouka z Penamu. Žádná chemie, ale nová prvotřídní obilnina z českých polí a z našich mlýnů ☺ Zákazník vyhledávající tradiční sortiment, si bude moct vybrat recept výrobku z naší databáze a chléb, rohlík, závin či vánočku si vytiskne doma na 3D tiskárně. To, že Penam vstoupí do odvětví výroby takových 3D tiskáren, je samozřejmostí ☺“

STROJE TU BUDOU VŽDYCKY

Martin Novák,
marketingový
ředitel skupiny
Agrotec

„Zemědělská, stavební a dopravní technika bude stále potřeba.“

V této oblasti se stejně jako v ostatních odvětvích více prosazuje používání moderních technologií s důrazem na snižování celkových nákladů na provoz, vyšší autonomii strojů a větší komfort pro obsluhu. Ale kdo ví, zda za těch 25 let budou za volantem ještě stále potřeba lidé. Avšak stroje tu budou vždycky.“

Jeden z nejvýznamnějších šéfů automobilového světa tvrdí, že auta, jaká známe dnes, skončí do 20 let a jejich místo nahradí plně automatické a elektrifikované modely. Co si o takové revoluci myslíte?

„Domnívám se, že je to poněkud nadnesené vyjádření za účelem vyvolat určitou senzací. Umím si představit vyšší podíl aut s alternativními pohony a jistě se dočkáme i plně automatických vozidel na našich silnicích. Nicméně nevěřím, že by do dvaceti let úplně vymizela tradiční auta. Umíte si představit plně autonomní Ferrari či Maserati? To by pak byla nuda, nemyslíte?“

POHONNÉ HMOTY ZŮSTANOU AGROFERTU VLASTNÍ I ZA DALŠÍ ČTVRTSTOLETÍ

Martin Kubů,
ředitel divize
pohonných hmot
a biopaliv

„Když Agrofert začal, pohonné hmoty nebyly zakládajícím kamenem jeho dnešní

ho úspěchu. Až se ale bude slavit padesáté výročí, jsem přesvědčen, že stále budou patřit k tomu, co mu je a bude vlastní. Ač jsme dnes svědky úvah a vizí polemizujících se samou podstatou lidské mobility a schopnosti někoho nebo něco někam převézt, tak je zřejmé, že zejména v oblastech podnikání Agrofertu jsme od revoluce daleko. Nákladní doprava, zemědělství, ale třeba i letectví, to jsou stále sektory, kde efektivní a koncentrovaná energie bude potřeba a bude muset být konkurenceschopná. Pokud ne, nebude konkurenceschopný ani Agrofert. A v tomto případě ani Česká republika a ani země EU. Někdy jako by se zapomínalo, že Evropa již na té naší krásné planetě není sama.“

Jaký dopad budou mít podle vás na obchod s pohonnými hmotami stále rychleji se rozvíjející motory poháněné elektřinou? Např. Norsko chce začít testovat elektrická letadla.

„Až jednou někdo vezme prostá fakta prostě na vědomí (spočítáno to již dávno je), zjistí, že dnešní auto na elektřinu v Česku odpovídá svými emisními parametry např. felicii nebo favoritu. Potom se možná nadějeme toho, že na padesátých oslavách vzniku Agrofertu budou parkoviště stále plná aut, jak je známe dnes, a při krájení dortu nebudou problikávat žárovky jenom proto, že si všichni hosté píchli auto do zástrčky.“

CHCEME SI DRŽET POZICI MEZI NEJVĚŠTÍMI SPOLEČNOSTMI V LESNICTVÍ

Petr Jelínek,
výkonný ředitel
společnosti Uniles

„Vzhledem k tomu, že jsme v uplynulých 25 letech zažili období porevoluční transformace odvětví, privatizace výrobních a obchodních činností, vlastnické změny, nástup zahraničních investorů do oblasti zpracování dřeva i obraty v obchodní strategii státu, je moje fantazie poměrně široká. Osobně bych si ovšem přál, aby těch budoucích 25 let bylo méně dobrodružných. Rádi bychom udrželi pozici mezi největšími společnostmi v lesnictví, stabilizovali a doplnili kvalitní odborný personál. Prioritou by mělo být i zlepšení ziskovosti v oboru, zvýšení investic do lesní techniky a zajištění trvalé obnovy tradičních pracovních pozic v dělnických profesích. Jelikož jsme s ohledem na historicky danou vlastnickou strukturu lesních majetků závislí na státních lesích, bude pro nás samozřejmě důležité, aby i při politickém určování jejich strategie hospodaření nedocházelo k zásadním posunům, výkyvům či obrátům.“

V médiích se zhruba před rokem objevila zpráva, že české lesy usychají a za rok a půl z nich zmizela plocha velká jako Plzeň. Jak velký problém bude sucho v příštích 25 letech?

„To je opravdu zajímavé. A nebylo tím zdrojem Radio Jerevan? Město Plzeň má podle Místopisného průvodce po České republice katastrální výměru 12 474 ha. Podle poslední Zelené zprávy ministerstva zemědělství naopak vzrostla celková výměra lesních pozemků od roku 2010 do konce roku 2016 z 2 657 376 na 2 669 850 ha, což je kupodivu přesně 12 474 ha. Takže ta Plzeň skutečně sedí.“

Ale vážně. Asi už nikdo nepochybuje, že ke klimatickým změnám dochází a že jejich projevem je úbytek vody využitelné v biosféře. Pokračující sucho a nedostatek vláhy s sebou přinášejí oslabení porostů, a to nejenom smrkových monokultur. To se projevuje výrazným nárůstem nahodilých těžeb, který způsobuje především zvýšená gradace hmyzích škůdců. Všechny vytěžené porosty se však podle zákona o lesích, který v České republice patří k nejpřísnějším v Evropě, musí pravidelně obnovovat. Vývoji klimatu se budeme muset přizpůsobit i my. V průběhu dalších 25 let budeme muset lépe hospodařit s vodními zdroji, postupně měnit skladbu obnovovaných porostů a možná hledat i jiné způsoby využití dřevní hmoty, která zůstane nenahraditelnou obnovitelnou surovinou pro Českou republiku, jejíž třetinu území pokrývají lesy.“ ■

IDNES.CZ SLAVÍ DVACETINY!

Zpravodajský portál iDNES.cz v únoru oslavil 20 let své existence. Jaká byla? Co nového do budoucna chystá pro své čtenáře? O nahlédnutí „pod pokličku“ nejen významných milníků a úspěchů ve světě iDNES.cz jsme požádali ty nejpovolanější: šéfredaktorku **Naděždu Petrovou** a jednoho ze zakladatelů portálu a současného tajemníka redakce **Jana Josefa Kubíčka**.

V roce 1998 byl internet takřkajíc ještě trochu v plenkách. Jak to vypadalo v redakci iDNES.cz, když startoval ostrý provoz?

Jan Josef Kubíček: Po dvaceti letech vypadá vyprávění o startovní noci iDNES.cz už jen jako úsměvná legenda. Pravda je taková, že jsme všechno nachystali na slavnostní půlnoční start, sešlo se vedení redakce, německý generální ředitel, otevřelo se šampaňské na připití a po odkliknutí „tak jedem“ spadl server... Stránky byly nedostupné a několik hodin se nedařilo poslat na internet aktuální zprávy.

Takže o adrenalin tehdy nebyla nouze... Co se stalo?

Lidé, kteří se na start iDNES.cz těšili, totiž o půlnoci klikali tak usilovně, že technika ten

nápor neunesla. A to bylo tehdy v celé České republice na internetu jen pár desítek tisíc lidí. Nálada v týmu ale byla nadšená. Od nuly, na zelené louce jsme vytvářeli něco nového. Na startu nás přitom bylo jen pár: na spočtení členů redakce i s externími spolupracovníky by stačily prsty jedné ruky.

Dá se říci, že iDNES.cz byl takovou první vlaštovkou mezi internetovými zpravodajskými portály. Co zatím považujete za největší úspěch?

Naděžda Petrová: Za úspěch považuji celý projekt iDNES.cz. Jsem pyšná na to, že jsem byla u toho, když jsme byli průkopníky nových cest a postupů. Mám na mysli třeba online rozhovory, které jsme kdysi vyvinuli a zavedli. Přivedli jsme do redakce zajímavého

člověka, posadili ho k počítači a vystavili dotazům čtenářů. Pamatuji si, jak tehdejší zástupce šéfredaktora „dodával“ zajímavé osobnosti. Prostě někoho v centru Prahy, kde jsme v té době sídlili, potkal, ihned ho oslovil a pozval. Žádné vybírání na poradách, seznamy v rukou asistentek, složité obvolávání. Postupně to od nás přebírali konkurenti, stejně tak jako online reportáže, kterým jsme tehdy říkali Minutu po minutě. K těm nejslavnějším patří průběžná reportáž z protestů během zasedání Mezinárodního měnového fondu v září roku 2000, o rok později z teroristických útoků v New Yorku a Washingtonu či z povodní v roce 2002, kdy jsme se sami museli evakuovat z ulice Na Příkopě na Vinohrady.

Zkušenosti jste tedy sbírali a zažívali doslova na vlastní kůži...

Naděžda Petrová: Ano, to byly události, na kterých jsme se sami naučili nejvíc. U domácích událostí se nám s díky ozývali čtenáři, kteří si díky nám stačili přeparkovat auta na bezpečná místa, dozvídali se, jak jsou na tom oblasti, ve kterých bydlí jejich příbuzní a známí, nabízeli pomoc... Na tom všem jsme testovali své schopnosti i technické možnos-

ti. K tomu se pak přirozeně přidala i charita. Vánoční sbírky, aukce kalendáře Pirelli i další projekty přispěly nemalými částkami potřebným. Také jsme jako první přišli s videozpravodajstvím, které rozvíjíme už osmnáctým rokem. Ve spoustě věcí jsme byli průkopníky a modelem, který přebírala konkurence. No a samozřejmě jsem hrdá i na to, že se nám hned desetkrát za sebou podařilo získat cenu čtenářů Křišťálová lupa.

Co pro vás v historii portálu iDNES.cz bylo doposud největší výzvou?

Jan Josef Kubíček: Byla to chvíle, kdy iDNES.cz po pár letech bouřlivého budování vyrostl a stala se z něj „firma ve firmě“. První roky jsem ji takřka ve všem vedl, od vytvoření jména a internetové adresy, prvních nápadů, jak mají stránky vypadat, které rubriky budeme vytvářet, po vymýšlení tehdy na internetu v Čechách nevídaných akcí jako internetové aukce, online rozhovory, zprávy minutu po minutě i třeba jednání, se kterými weby si vyměníme odkazy, aby na naše zprávy přišlo více lidí. A to každý den, bez ohledu na čas, víkendy nebo dovolené. Spolu s nadšenými kolegy, kteří se tím mým internetovým poblázněním nechali strhnout. Bez tohoto nadšení by iDNES.cz asi nikdy nevyrostl do tak úspěšného projektu.

A pak jednou zjistíte, že vás to úžasné dítě přerostlo...

Jan Josef Kubíček: ...a že tak úplně nepsouhlasí na slovo, že do jeho vývoje mluví velká spousta dalších lidí – a hlavně, že spousta věcí umějí lépe než vy. Grafici malují mnohem lepší stránky, programátoři umějí tak složité věci, že už jim nerozumíte, vedle vás vyrostla spousta mnohem lepších novinářů a editorů, než jste sám. A bylo velmi těžké udělat krok stranou a dát všem šikovným lidem prostor, aby mohli dát iDNES.cz to nejlepší. Já jsem na několik let odešel na Slovensko, kde jsem jako multimediální ředitel deníku Pravda pomohl nastartovat jejich obdobu iDNES.cz – zpravodajský web Pravda.sk a kde jsem sbíral důležité zkušenosti z fungování firem a vydavatelství. Jsem rád, že jsem se do iDNES.cz po čtyřech zahraničních letech vrátil a jako tajemník redakcí mohu pomáhat a sledovat, jak se mu daří.

Mění se v čase vkus čtenářů iDNES.cz?

Naděžda Petrová: iDNES.cz vznikl jako zpravodajský web, jako Ostrov v moři zpravodajství. Že bychom nějaké rubriky museli rušit, si nepamatuji, naopak jsme se rozrůstali. Přidala se samostatná Ekonomika, Kultura, zprávy ze společnosti Revue. Vytvořili jsme silnou skupinu kvalitních autorů kolem rubrik Technet.cz a Mobil.cz, přibýlo Cestování,

Naděžda Petrová

OnaDnes, BonusWeb pro hráče, rubrika pro muže Xman a další. Rozrůstala se produkce videa, začali jsme mimo jiné s přímými přenosy. Samozřejmě naši primární čtenáři jsou konzumenti zpráv – včetně těch, kteří sledují náš tradičně silný Sport. Tam, ale zdaleka nejen v oblasti sportu, využíváme obrovskou výhodu sdíleného obsahu s deníkem Mladá fronta DNES. Díky tomu nabízíme čtenářům například i zcela bezkonkurenční regionální zpravodajství.

Jsou projekty, které měly mimořádný ohlas?

Naděžda Petrová: Velký ohlas mezi našimi čtenáři vyvolávají i nejrůznější seriály. Z poslední doby k nim rozhodně patří dvouletý projekt Lidé Česka, jehož díly měly statistickou návštěvnost. Další seriál založený na fotografiích „100 pohledů na Česko“ zaujal

asi 30 tisíc čtenářů, teď je každý měsíc otevře 5,5 milionu lidí. V historickém archivu máme také 2,2 milionu fotografií.

Rok 2017 byl pro iDNES.cz hlavně rokem videa. Co v téhle oblasti chystáte na letošek?

Naděžda Petrová: Aktivita kolem videa stále rozvíjíme. Máme silný tým, který dokáže publikovat i dva tisíce videí za měsíc a ve stejném období odbavit i na šedesát přímých přenosů. Pokračujeme v diskusních pořadech, jako je Rozstřel se zajímavými osobnostmi a cyklus Za scénou představující umělce. Plánujeme rozšířit moderované denní Zprávy a rychle přibývají i nové zajímavé pořady na iDNES.tv, kde se profilují naši reportéři.

Pojďme k současnosti a hlavně k budoucnosti: Na co se čtenáři mohou těšit v souvislosti s oslavami dvaceti iDNES.cz?

Naděžda Petrová: Rok 2018 není jen dvacátým rokem existence iDNES.cz, ale především si připomínáme 100. výročí založení republiky. Obojí se představí hned ve třech seriálech: Svět 2038 jsou jakési futurologické vize, kdy se autoři snaží odhadnout, jak budeme žít za dvacet let. Projekt StoletíDNES.cz poněkud netradiční formou připomíná právě vznik Československa v roce 1918. Tady jsme opět vsadili na fotografie. Vychází z tří desítek

i vydavatelství Albatros a loni vyšla stejnojmenná kniha.

Dvacet let, to už je úctyhodná doba i z pohledu statistik. Padly nějaké rekordy?

Naděžda Petrová: Za dvacet let jsme vydali milion a sto tisíc článků. Zatímco v prvním měsíci existence iDNES.cz na stránky zavítalo

dobových snímků zasazených do současnosti. Název Přelomové osmičky mluví sám za sebe. Představíme historické události z let končících číslem osm, ovšem nejen z Československa. Seriál zahrnuje i dění ve světě, například tragické porušení příměří v lednu 1968 ve Vietnamu či třeba oblet Měsíce Apollem 8 v roce 1968. Více na www.idnes.cz/20let. ■

ŠPIČKOVÁ JEDNOTKA ČPAVOK 4 UŽ NAJÍŽDÍ

Pohled na nově vybudovanou jednotku Čpavok při najíždění (po zapálení fléry). V pozadí nově vybudované chladičí centrum 6.

Duslo v současné době spouští moderní jednotku Čpavok 4 s kapacitou výroby 1 600 t denně, což je o 20 % více, než je kapacita stávající výroby. Jde o jednu z nejmodernějších a nejefektivnějších technologií v Evropě. Jednotka je od 1. 2. 2018 v režimu uvádění do provozu, v jehož rámci po najetí jednotky a stabilizace provozu proběhnou i garanční zkoušky.

Pohled na jižní část jednotky, v pozadí kompresorovna se třemi turbosoustrojími ve fázi najíždění turbín.

Najíždění jednotky – fáze vyhřívání parou. Celkový pohled od jihozápadu a pohled mezi reforming 1 a hlavní most.

Příprava jednotky na noční měření osvětlení.

ČPAVOK 4 V ČÍSLECH

Celkově je jednotka vybudovaná zhruba na obdélníku 385 x 110 metrů.

Technologii jednotky tvoří více než 496 individuálních zařízení.

Počet reaktorů je 10.

Zařízení propojuje potrubí, které tvoří 2 242 větví.

Elektrických spotřebičů včetně motorů je 167.

Počet měřicích přístrojů je 3 605, z toho 2 089 je sledováno nebo ovládáno řídicím systémem.

Počet regulačních ventilů je 167, uzavíracích a oddělovacích armatur je 129, počet pojišťovacích ventilů je 129.

Od ledna 2016 do ledna 2018 včetně bylo na stavbě odpracováno 2,79 milionu hodin, z toho 2,6 milionu hodin v dělnických profesích.

Kromě toho bylo odpracováno 214 tisíc hodin v dílnách mimo stavbu při předvýrobě potrubí, jehož stupeň předvýroby měřeno délkou svárů činil 80 %.

Za 1 202 dní trvání projektu jsme si vyměnili 40 565 komunikací, tj. v průměru 34 denně. V době největšího komunikačního peaku se pak zpracovávalo přes 100 komunikací denně.

Součástí projektu byl i rozsáhlý školicí program budoucí obsluhy, který celkem trval 16 měsíců včetně výcviku na operátorském tréninkovém simulátoru (OTS). Celkem bylo proškoleno více než 100 osob.

NOVÝ TRAKTOR IVECO ZARUČUJE EFEKTIVNÍ PŘEPRAVU

V České republice se přepravuje asi 25 tun zemědělské produkce na 1 hektar zemědělské půdy, což ve výsledku přesahuje 100 mil. tun přepravy materiálu v zemědělství za rok. Toto číslo se díky velkému počtu bioplynových stanic a tomu odpovídající potřebě „krmiva“ bude jistě zvyšovat. Stále se také prodlužují přepravní vzdálenosti, a proto je neustálý požadavek na růst přepravních objemů a rychlosti přepravních souprav.

To jsou hlavní důvody, které vedly společnost Agrotec k tomu, aby se zamyslela nad inovativním řešením pro české zemědělce v oblasti přepravy komodit a aby tak zároveň rozšířila své portfolio o další zajímavý produkt. Na současném trhu je mnoho silných a výkonných traktorů, neboť nároky zákazníků se zvyšují. Proto jsme začali pracovat na dopravním traktoru IVECO, který je nejen velmi silný, ale především zaručuje rychlou a efektivní přepravu. Celý tento projekt je těsně před dokončením a bude představen na mezinárodním veletrhu zemědělské techniky TECHAGRO, který se bude tradičně konat na brněnském výstavi-

šti od 8. do 12. 4. 2018. Mezi výhody traktoru IVECO TRAKKER ve srovnání s klasickou traktorovou soupravou patří mimo jiné vyšší povolená přepravní rychlost, nižší spotřeba pohonných hmot, větší kapacita přepravy a také osvobození od tachografu.

EFEKTIVNÍ A VÝKONNÝ

Přeprava hmot z pole bude díky traktoru IVECO mnohem účinnější než přeprava pomocí klasického traktoru. Efektivní provoz zajišťuje především výkonný a přitom úsporný šestiválcový motor CURSOR 13 s výkonem až 368 kW. V kombinaci s manuální nebo

automatizovanou převodovkou Eurotronic se tento traktor stává skutečně nejsilnějším a nejrychlejším dopravním traktorem na českém trhu.

ŘEŠENÍ PRO NÁROČNÉ

Traktor IVECO tak bude dokonalým řešením pro ty, kteří hospodaří na větších rozlohách nebo jejichž objem přeprav převyšuje objem mechanizačních prací. Díky jedinečné rychlosti je tento speciální traktor ideální k přepravě takových zemědělských komodit a produktů, u kterých je výsledná kvalita závislá na skutečně rychlém zpracování. ■

PRECHEZA VÝRAZNĚ ZLEPŠILA PODMÍNKY SKLADOVÁNÍ PRODUKTŮ

Precheza zahájila práce na rozšíření centrálního skladu titanové běloby s obchodním názvem PRETIOX na jaře loňského roku. Jednalo se o největší investiční akci Prechezy v roce 2017 s celkovými náklady ve výši 83,5 milionu korun. Dnes patří tento nový skladovací prostor k nejmodernějším budovám svého druhu. Jeho největším přínosem je kromě zmiňovaného rozšíření skladovací kapacity také lepší logistika vyráběného sortimentu titanové běloby pro cílové zákazníky a posílení konkurenceschopnosti firmy na trhu s tímto bílým pigmentem.

Nový sklad o rozměrech 48 x 58 m má kapacitu 4 100 skladovacích buněk. V každé z nich se nacházejí palety se zbožím rozmístěné do sedmipatrových regálů. Po rozšíření je ve skladovacích prostorách možné uskladnit až 7700 tun titanové běloby.

ŠPIČKOVÉ LOGISTICKÉ A BEZPEČNOSTNÍ TECHNOLOGIE

Nová budova splňuje veškeré požadavky na nejmodernější logistické a bezpečnostní technologie. „V prostorách nového skladu jsme například instalovali samouzavírací protipožární vrata nebo elektronickou protipožární signalizaci, která se skládá z více než 100 hlásičů v podobě kouřových čidel rozmístěných po celém skladu v několika výškových úrovních. Díky této technologii se v případě požárního poplachu protipožární vrata automaticky uzavrou,“ vysvětluje jednu z novinek

vedoucí technického útvaru Ladislav Kundrát. Rychlejší a efektivnější manipulaci se zbožím zajišťují v nově vybudovaném skladu dva elektrické vysokozdvizné vozíky a jeden regálový zakladač pro manipulaci v úzkých uličkách. Expedice zboží do kamionů z rozšířené části skladu probíhá pomocí dvojice nakládacích ramp. Jedná se o polohovatelná zařízení, z nichž jedno umožňuje nakládku i do nízkopodlahových přívesů či malých nákladních automobilů a dodávek. Do skladu míří zboží prostřednictvím automatické dopravní linky. Momentálně se dokončuje výstavba expedičního místa pro plnění silovozů. Po jeho dokončení bude možné efektivně a v čistotě nakládat materiál z obřích vaků i do autocisteren.

ZVÝŠENÍ BEZPEČNOSTI PRÁCE PŘI NAKLÁDCE

„V souvislosti s novým centrálním skladem

byla vybudována také automatická dopravní linka palet, které míří z výrobních oddělení přímo do skladu,“ doplňuje výčet nově vybudovaných technologií chemický technolog Jakub Krečman. Jelikož se mezi výrobními prostory a skladem nachází vnitropodniková kolejová vlečka, jsou tyto palety přepravovány opláštěným tunelem nad vlečkou.

„Výstavba druhé části skladu titanové běloby se stala dalším krokem ve zvýšení efektivity jak interní, tak externí logistiky naší společnosti. Zvýšením počtu skladovacích míst bylo zajištěno zlepšení skladovacích, manipulačních a expedičních podmínek našich finálních produktů a jejich optimální rozložení v samotném skladu. Společně s navýšením počtu expedičních ramp a novou nakládkou do silovozů nám tato investice přinese zrovnomnění expedice jednotlivých druhů výrobků, zjednodušení manipulace a zvýšení bezpečnosti práce při samotné nakládce,“ zdůraznil při svém hodnocení rozšíření skladu komerční ředitel Marian Bartoš.

OXID TITANIČITÝ JE VŠUDE KOLEM NÁS

Současná světová spotřeba oxidu titaničitého je více než 6,5 milionu tun za rok. Z důvodů výborných optických vlastností se užívá jako pigment v řadě průmyslových odvětví. Jedná se o chemicky inertní, ve vodě nerozpustný anorganický bílý pigment produkovaný v krystalické formě anatasu nebo rutilu, často s anorganickou a organickou povrchovou úpravou. V aplikačním rozložení spotřeby dominuje výroba barev, barvení plastů, papíru či stavebních hmot. Využití nachází i v automobilovém průmyslu. Speciální vysoce čisté druhy jsou pak vhodné pro potravinářství, farmacii či kosmetiku. Nenahraditelné uplatnění nachází i v opalovacích krémech jako ochrana vůči UV záření. Oxid titaničitý je prostě všude kolem nás... ■

DEZA ZÍSKALA MODERNÍ A POHODLNÉ PRACOVNÍ PROSTŘEDÍ

Rekonstrukce budovy Výzkumného ústavu koksárenské chemie, který je součástí areálu společnosti Deza, je kompletní. Od začátku října roku 2016, kdy byla budova oficiálně předána stavební firmě k úpravám, se změnila k nepoznání. Modernizované prostory v ní dnes využívá více než osmdesát zaměstnanců.

STĚHOVÁNÍ SE OBEŠLO BEZ KOMPLIKACÍ

V relativně krátkém období šesti týdnů proběhlo vystěhování 120 místností včetně laboratoří. „Především bylo potřeba zajistit náhradní prostory. Logistika laboratoří musela proběhnout co nejefektivněji a v nejkratším možném termínu, protože jsme museli ihned pokračovat v práci,“ vysvětlil tiskový mluvčí společnosti Deza Jaroslav Obermajer. Oříškem bylo najít provizorní místo pro dvanáct tisíc svazků ze zdejší technické knihovny a logisticky přemístit veškeré laboratorní vybavení včetně těchto svazků. Jen pro zaji-

mavost – na uskladnění a převoz se využilo 900 krabic. Kromě toho se během několika málo týdnů z výzkumáku odvezlo celkem 25 tun objemného odpadu a z toho pět tun skla. „Byli jsme si vědomi, že likvidujeme spoustu zajímavého materiálu. Sklo jsme nabídli do ostatních laboratoří a také do pěti místních vzdělávacích zařízení. Pro nás byl materiál z dlouhodobého hlediska bezcenný a nijak využitelný,“ potvrdil Jaroslav Obermajer.

MODERNÍ VYBAVENÍ I PRACOVNÍ PROSTŘEDÍ

Vzhledem k tomu, že došlo k centralizaci všech provozních laboratoří, byla i významně posílena vzduchotechnika, která zde umožňuje častější výměnu vzduchu. Laboratoře jsou nově vybaveny digestořemi s regulací odtahu, laboratorními a pracovními stoly, odsávanými skříněmi, skříněmi na hořlaviny a osvětlením. Každé patro disponuje svou vlastní denní místností, která slouží především laborantům k odpočinku mimo provozní laboratoře. V objektu přibyl také další výtah. Rekonstrukce vdechla padesát let starému objektu nový život a zaměstnancům společnosti poskytla moderní a pohodlné pracovní prostředí. ■

KRIMI KAUKY

Divize interní bezpečnosti

KOUZLA S POKLADNOU

Pokladník z prodejny Kosteleckých uzenin zneužila své výborné znalosti z oboru. Téměř tři roky prováděla na kase fiktivní storna drobných nákupů a peníze si nechávala pro sebe. Díky tomuto mechanismu krádeží všechno vypadalo, že nechybějí peníze v kase, ale zboží na prodejně, zčásti samoobslužné. Celkové ztráty zboží nicméně nepřevyšovaly běžné meze. Provedeným šetřením bylo zjištěno, že tímto způsobem odcizila 290 000 Kč.

SILOMISTR V AKCI

Bezpečnostní specialisté prověřovali, proč silomistr Agropodniku Trnava často v noci odjíždí z objektu sila svým soukromým vozidlem. Dnes už můžeme s jistotou uvést, že si nejezdil na benzínku pro cigarety ani kontrolovat manželku, protože při jednom nočním výjezdu byl zkontrolován a v autě měl naloženo 320 kg kradené směsi kukuřice s pšenicí.

DŮVĚŘUJ, ALE PROVĚŘUJ

Do dílen jednoho zemědělského družstva firmy Cerea Pardubice přijel muž s dodávkou a přítomným sdělil, že má na pokyn ředitele odvézt vyřazené autobaterie z nákladáku a kombajnu. Tak mu chlapi ukázali, kde jsou uskladněné, a on při nakládání přehodil ke starým bateriím i pár nových. Že pan ředitel žádný pokyn k odvozu nevydal, vyšlo najevo až později. Naštěstí se spoluprací bezpečnostního specialisty s policií podařilo „baterkáře“ vypátrat a nyní bude kromě oplátek se soudy splácet naší firmě 20 000 Kč.

ŽENY A TECHNIKA? BEZ PROBLÉMU

Ženy v technických profesích už dnes většinu lidí nepřekvapí. U některých však stále převládají předsudky, zda technické profese zvládnou. Oslovili jsme tři naše kolegyně, které díky perfektním znalostem technického odvětví, ve kterém působí, muži v ničem nepřevyšují.

DŮLEŽITÉ PŘI TÉHLE PRÁCI
JE DOBRĚ PLÁNOVAT,
PŘEMÝŠLET A NEBÁT SE
PRACOVAT VE VÝŠKÁCH.

„CHTĚLA JSEM CHLAPŮM DOKÁZAT, ŽE JEJICH PRÁCI ZVLÁDNU,“

říká **Marie Šnajdrová** o svých začátcích v práci, na kterou si dlouhých dvacet let žádná žena netroufla. Pracuje jako střídačka ve čtyřech různých provozovnách Prechezy. Zastupuje v nich řadu svých kolegů, a proto musí mít perfektní přehled o tom, co dělají. Všichni její kolegové jsou muži a zpočátku jí nevěřili, že v týmu vydrží. K výkonu její práce je totiž zapotřebí nebát se výšek a občas použít i fyzickou sílu, která se připisuje spíše mužům. Ptáte se, co tak křehkou dívku na takové práci baví? Například jízda jeřábem, ze kterého má výhled na spodních pět pater.

Chemii považuje řada studentů za příliš složitý obor. Jak to bylo u vás?

Mě chemie na základce bavila a chtěla jsem ji studovat i na střední škole. Naši mě ale nejdříve přihlásili na jazykovou školu, na kterou jsem musela dojíždět každý den 50 kilometrů.

Znamenalo to vstávat v 5 hodin ráno a domů se dostávat až kolem půl sedmé večer. Po roce jsem proto byla ráda, když jsem začala studovat střední chemickou školu v Hranicích na Moravě, která je mnohem blíže k místu, kde bydlím.

Je pravda, že se o chemii zajímají víc kluci než dívky? Jaký byl jejich poměr ve třídě, kde jste studovala obor aplikovaná chemie?

Tak to nevím, jestli se o chemii zajímají kluci víc, ale ve třídě, kam jsem chodila, bylo víc dívek. Kluky bavily techničtější obory jako stavební nebo střední dřevařská škola.

Takže přesilovka mužů v práci vás asi během studia nenapadla?

Vůbec. Nikdy jsem si nemyslela, že budu někdy pracovat v mužském kolektivu. O práci v Precheze jsem však měla zájem dlouho, takže mě na pohovoru neodradili, když mi říkali, že provoz, který jsem si vybrala, není pro ženy moc vhodný. A jsou v něm pouze muži.

Vy jste dnes v provozu výroby ilmenitu první žena po dvaceti letech a jste spokojená. Jak si vysvětlujete malý zájem o vaši práci ze strany žen?

Nejspíš se zalekly mužského kolektivu a různých narážek, protože chlapi se k sobě zkrátka chovají jinak.

Jak se v mužském kolektivu pracuje vám?

Mně se s muži pracuje dobře. Šéf mi říkal, že pokud by mi dávali najevo, že mě v kolektivu nechtějí, ať mu dám vědět a případně přestoupím do jiného oddělení. Já jsem si ale potřebovala stát za svým rozhodnutím a dokázat chlapům, že když to zvládnou oni, zvládnou to taky.

Jakou práci v Precheze děláte?

Jsem zaučená a vyzkoušená ve třech různých provozech výroby ilmenitu, z něhož se vyrábí hlavní produkt Prechezy, titanová běloba. V době nepřítomnosti, nemoci nebo dovolené mých kolegů, kteří zde pracují, je podle rozhodnutí mistra na jejich místech zastupuji.

Co všechno musíte ovládat?

Na jednom pracovišti jezdím například v jeřábu, prostřednictvím kterého převážím různé vaky s materiálem. Na jiném zase pomocí ovladače jiného jeřábu přemísťuji třeba baterky, které váží zhruba pět tun, a na dalším obsluhuji mimo jiného lis, který se ale nestlačuje automaticky, a proto musím ovládat poměrně těžká pádla, která váží i kolem deseti kilogramů.

Dávali vám muži zpočátku najevo, že takovou práci nezvládnete?

Byli kolegové, kteří mi říkali, že to nedám. I ostatní si mysleli: „Bude tady 14 dnů a skončí, protože nezvládne pracovat s tak těžkými věcmi a navíc na směnný provoz.“ Pro mě to ale není tak složité, člověk musí hlavně chtít a učit se.

Působíte velmi subtilně.

Kde jste získala tak dobrou fyziku?

Chodila jsem do hasičského sboru a běhala jsem. Teď už bohužel na sport moc času nemám, ale dobré základy mi zůstaly.

Co na vaši práci říká přítel?

Chemii nerozumí, takže se o práci moc nebavíme. Co se týče mužského kolektivu, nijak moji situaci nikdy nekomentoval. Některé z mých kolegů zná a žárlivý rozhodně není.

„ŽENY ZVLÁDNOU ÚPLNĚ VŠECHNO A CESTU SI NAJDOU I K TECHNICE,“

říká **Iveta Rozínková**, vedoucí skladu náhradních dílů na pobočce Agrotecu v Modřicích. Auta měla ráda vždycky, protože pro ni znamenají svobodu. Před sedmi lety, kdy nastoupila do Agrotecu, o nich ale nevěděla víc, než jak je natankovat, když jí na palubní desce svítí kontrolka. Jak rychle se z ní stal profík a jak se jako žena prosadila v prostředí, o kterém se má obecně za to, že mu nejlépe rozumějí muži?

Kdy jste se začala zajímat o svět aut a všechno, co k nim patří?

To je poměrně úsměvná historka, protože do doby, než jsem přišla do Agrotecu, šla auta naprosto mimo mě. Tehdy jsem o nich věděla jen to, že se do nich lije buď benzín, nebo nafta, aby jezdila, a že pokud se to splete, je to průšvih. V roce 2011 jsem dostala nabídku od mého známého z automobilové branže, který hledal někoho zodpovědného, komu by mohl věřit, a nabídl mi práci vedoucí skladu náhradních autodílů na jedné z poboček Agrotecu. Řekla jsem si, že zkusit se má všechno, a brala jsem to jako výzvu.

Zažila jste na úplném začátku nějaké krušnější okamžiky?

Něco vysloveně krušného ne. Nejsem člověk, který by brečel nebo si stěžoval, když stojí před nějakým problémem. Naopak mě takové situace hecují. Hledám lidi, kteří by mi pomohli, a nestydím se ptát. Často se ale lidí ptám tak, že je rozesměju, takže si na mě celkem rádi najdou čas. Jediné, co pro mě bylo na začátku opravdu těžké, byl nedostatek času. Prožívala jsem tehdy složitější období v rodině a čas jsem musela pečlivě dělit mezi práci a děti.

Co je podle vás pravdy na tvrzení, že ženy nemají „technické buňky“?

To bych netvrdila, i když řadu věcí vnímáme úplně jinak než muži. Když jsem na své současné pozici začínala, stála jsem třeba se svými kolegy před auty a ptala se jich na technické detaily po svém, možná ženském způsobu a oni se na mě dívali dost nechápavě. Bylo

na nich jasně vidět, že moje otázky jsou jiné a chlap chlapa by se tak nikdy neptal. Osobně si ale myslím, že ženy se naučí a zvládnou úplně všechno a najdou si cestu i k technice, pokud chtějí.

Čím jste přesvědčila, že máte na to vést sklad plný součástek, které jste do té doby vůbec neznala?

Je pravda, že na pozici šéfově skladu autosoučástek na pobočce v Brně jsem se ocitla bez jakýchkoliv odborných zkušeností. Na škole jsem měla jen jeden týden, protože kolega, který mě na téhle pozici zaučoval, odjížděl po týdnu od mého nástupu na dovolenou. Ale zvládla jsem to. Neříkám, že na jedničku, ale věděla jsem, koho se mám ptát a jak si poradit.

Jak rychle jste se zorientovala v odborném názvosloví? Kolik součástek jste zpočátku znala a věděla, jak fungují?

Zorientovat se detailněji v sortimentu a naučit se, k čemu jednotlivé autodíly slouží, mi trvalo zhruba půl roku. Často se mi ale stávalo, že za mnou chodili lidé a chtěli nějakou součástku, jejíž název jsem neznala, a tvářili se přitom velmi suverénně. Běžela jsem se vždycky poradit s našimi mechaniky a překvapilo mě, že taky nevěděli, co po mě zákazníci chtěli. Tehdy jsem pochopila, že nemám v ničem hledat zbytečné složitosti a spíše klást zákazníkům více doplňujících otázek a třeba je nechat nahlednout do našich katalogů.

Jak jste si získala respekt všech mužů, se kterými spolupracujete?

Na to mám jednoduché pravidlo, kterým se celý život řídím a nijak nesouvisí s tím, jestli si mám získat respekt mezi muži nebo ženami. Každému se dívám zpřímá do očí, nebojím se ptát, ani odpovídat a pro odpověď nechodím nikdy daleko, protože v komunikaci nejsem zvyklá kličkovat. Kolegové pochopili, že nemá cenu se se mnou dohadovat a že dokážu uznat svoji chybu.

Setkala jste se někdy s předsudky v tom smyslu, že žena není vhodná pro

KAŽDÉMU SE DÍVÁM ZPŘÍMA DO OČÍ, NEBOJÍM SE PTÁT ANI ODPOVÍDAT, V KOMUNIKACI NEJSEM ZVYKLÁ KLIČKOVAT.

technické pozice?

Jasně, že setkala. Když například do práce nastoupili mladí mechanici, měli různé narážky. S tím si člověk ale poradí rychle. Údiv jsem často viděla i u zákazníků. K našemu obsluženému pultu přicházeli třeba muži, kteří se zarazili, když mě viděli. Následovala otázka, kdo by jim mohl poradit s výběrem náhradních dílů. Vždycky jsem reagovala slovy „To jsem já, s čím vám mohu pomoci?“ a najednou z nich pomalu vypadávaly rozpačité odpovědi: „Víte, já nevím, jestli mi budete umět poradit...“ Když jsme se začali o problému bavit, došlo jim, že u pultu nestojím omylem, a přestali přemýšlet o tom, že jsem žena.

Jedná se s muži lépe než s ženami? V čem je podle vás komunikace s nimi jiná?

Osobně mám raději mužský kolektiv, protože komunikace s ženami je o dost složitější a méně upřímná. Když se chlapi neshodnou, hned si vynadají, pošlou se do háje a za chvíli mají čistý vzduch. Ženy tohle podle mě neumějí.

Nechybí vám přece jen káva s kolegyní a tzv. „holčičí“ povídání?

Moje pracovní kamarádka byl můj první podřízený. Byl to mladý kluk a já jsem si dělala legraci, že bych mohla být jeho máma. Probírali jsme spolu i o soukromé věci a problémy a fungovalo to. Jednou mě dostal, když se mnou chtěl něco probrat a začal slovy: „Představ si, že jsi ženská...“ Rozesmál mě, připomněla jsem mu, že ženská jsem, ale ať klidně pokračuje... Rozhodně si nemyslím, že by kamarádství mezi mužem a ženou nefungovalo a že by vždycky muselo skončit jinak.

Dnes jste v Agrotecu už sedmým rokem a ve světě aut jste už profík. Jakou značku byste za sebe doporučila?

Jsem zarytý škodovák a tahle značka mi přirostla k srdci. Za zhmotnění praktičnosti pro běžného zákazníka považuji Škodu Octavia, ta podle mě splňuje všechno, co od auta potřebujete. Zákazníkům nabízí za rozumnou cenu dobrou kvalitu, bezpečí i pohodlí.

„MUŽSKÉ PŘÍMOČAŘEJŠÍ CHOVÁNÍ MI VYHOVUJE,“

říká vedoucí technoložka podlahovin a hydroizolačních fólií ve Fatře **Daniela Omelková**. Na VŠCHT v Pardubicích byla jednou z mála dívek, které se specializovaly na organickou technologii. Dnes je jedinou ženou v oddělení podlahovin a hydroizolačních fólií ve Fatře, ve kterém řídí tým šesti technologů. V čem je jí mužský svět blízký? Jaké výrobní technologie vznikaly i díky jejímu přispění a na které z nich je nejvíce hrdá?

Co všechno máte ve Fatře na starosti?

Jako vedoucí technoložka v odvětví podlahových krytin a hydroizolačních fólií mám na starosti především zařízení na zpracování vratných odpadových materiálů. Jde o dvě drtící a separační linky.

Co taková práce konkrétně obnáší?

Většinu času trávím v provozu, kde dozoruji, jak výroba probíhá, a kontroluji nejrůznější výrobní parametry. U nových linek je úkolem našeho týmu linku spustit, stanovit pracovní postupy a připravit např. normy nebo podklady pro bezpečnostní předpisy. Většinou jde opět o práci ve výrobě.

Fatra momentálně hodně investuje. Jak moc vás tyto aktivity vytěžují?

Práce máme hodně. V současné době probíhá instalace třetí drtící linky, která půjde do provozu koncem dubna. Na podzim bude následovat instalace zařízení na převíjení hydroizolačních fólií a na příští rok je v plánu zprovoznit další dvě zařízení. Kromě toho reaguje celý náš tým na každodenní požadavky našich zákazníků a obchodního oddělení.

V týmu, který vedete, je šest mužů a žádná žena. Jak se vám v převážně mužském světě pracuje?

Pohybují se v něm v podstatě už od střední školy a myslím, že je mi bližší než prostředí, ve kterém převažují ženy. Mužské přímoča-

řejší chování mi vyhovuje. Nemám ale dostatečné srovnání, protože žádné ženě jsem nikdy nevelela.

Nikdy si neřeknete, potřebovala bych tady nějakou ženskou spřízněnou duši?

Pravda je, že někdy je i na mě mužského testosteronu hodně. V takovém případě zavolám své kamarádce a jdeme spolu na kávu. Ve Fatře se ale v podstatě setkávám převážně s lidmi, kteří mají technické vzdělání, ať už jsou to muži nebo ženy.

Nikdy jste nezažila nářázky mužů, že ženy technickým věcem nerozumějí?

To víte, že zažila. Potkala jsem kolegy, kteří potřebovali dávat najevo, že jsou muži a díky tomu mají technické myšlení. Nejsem ale vztahovačná a jsem raději, když o problémech jedná více lidí. Každý vidí problém z jiného úhlu pohledu a výsledkem je větší počet řešení. Pokud je ale potřeba něco prosadit, umím si jít za svým.

Přispěla jste nějak při vývoji nových technologií svým ženským pohledem?

Ano, konkrétně šlo o finální vzhled podlahoviny Fatraclick, který má velký vliv na to, jak dobře se bude její povrch udržovat. Nápady

s co nejhlubším vzorem jsem právě z tohoto důvodu odmítala. Dnes je to ale už věc, kterou si i muži, kteří se na vývoji podlahovin podílejí, uvědomují.

Vzpomenete si na nějakou technologii, na níž jste s kolegy pracovala a jste na ni hrdá?

Byla jsem součástí týmu, který zaváděl výrobu podlahovin Thermofix a Fatraclick, které považuji za top výrobky Fatry. U Thermofixu jde dokonce o originální „fatrovské“ řešení a jsem moc ráda, že jsem patřila do týmu, který ho vyvíjel.

Máte momentálně nějaký nesplněný profesní sen?

Když jsem ukončila studia, říkala jsem si, že bude úžasné, pokud mě budou moji kolegové respektovat kvůli tomu, že něco umím. Tehdy jsem si určitě nepředstavovala, že zůstanu v jedné firmě 23 let. Každopádně i teď si přeji, abych byla článkem, který funguje a může své zkušenosti předávat dál. Mým cílem v tomto a příštím roce je spolu s kolegy spustit výrobu na nových zařízeních, která budou vyrábět kvalitní výrobky. Fatru čeká díky řadě plánovaných investic nová etapa a těší mě, že u toho můžu být. ■

I TEĎ SI PŘEJI, ABYCH BYLA ČLÁNKEM, KTERÝ FUNGUJE A MŮŽE SVÉ ZKUŠENOSTI PŘEDÁVAT DÁL.

O KROK DÁL V PÉČI O PŮDU

Půdoochranné technologie uvádí v život na českých a slovenských farmách odborný tým pracovníků společnosti Agri CS již řadu let. Dobře víme, že zodpovědný přístup k péči o to nejcennější, s čím pracujeme, není jen o strojích, ale o porozumění konkrétním potřebám a o využití uceleného systému agronomických postupů. Naším zemědělcům tak poskytujeme systémové řešení, které pomáhá k ekonomickému profitu a chrání půdu pro další generace.

UCELENÁ NABÍDKA

Pomoc našim zemědělcům s odstraňováním zhutněných vrstev z půdních profilů podryváním postupně doplnilo více dalších aktivit jako například vzdělávání, půdní diagnostika, odborné semináře, poradenství, provozní pokusy, dodávky strojů i celých technologických linek. Za zmínku stojí návrhy a více než 500 realizací včetně technologií reagujících na stále intenzivnější projevy klimatických změn, ekonomický tlak na zemědělskou výrobu či rozšiřující se rezistence některých plevelů. S logickým vývojem nových přístupů v dodávce živin, s rostoucími zkušenostmi s meziplodinami i CTF nově prezentujeme ucelenou nabídku těchto a dalších produktů

a služeb pod názvem AGRI FARMING SOLUTIONS.

ZPRACOVÁNÍ PŮDY A SETÍ

Unikátní stroje na zpracování půdy a setí nám dodává britský výrobce Sumo, který má na domácím trhu se stroji pro ozdravení půdního profilu výsadní postavení. Výroba sídlí v hrabství Yorkshire. Velkou devizou je fakt, že nejde o „moderní“ montovnu, ale poctivou výrobu zemědělských strojů využívající moderní laserové a svařovací automaty.

Pro podmínku a předseťovou přípravu je určen Mixidisc, talířový podmičák s průměrem talířů 500 mm. Díky střednímu průměru má talíř vysokou obvodovou rychlost a podmičák je tak precizní. Smyková lišta v základní výbavě zvyšuje produktivitu stroje zejména ve zpracování hrubé brázdy.

U zemědělců je dlouhodobě nejoblíbenější Trio, které v neseném nebo taženém provedení kombinuje pod jedním rámem výhody práce talířů a radliček. Podryvání do 40 cm nekompromisně likviduje zhutnělé vrstvy, v párech uložené talíře poté intenzivně řežou a míchají rostlinné zbytky. Zkonsolidovaný povrch po Triu zůstává odolný proti erozi a je připravený na setí. Výsevní jednotka pro setí řepky olejky, trav i meziplodin si poradí i s velmi nestandardním tvarem osiva. Nově lze za válec nebo pěch umístit secí botku, při výsevu tedy odpadá nutnost dalšího válení. Quatro patří také do rodiny kombinovaných strojů pro ozdravení půdního profilu a liší se od Tria vyšším počtem pracovních těles. Quatro disponuje místo dvěma rovnou čtyřmi řadami talířů pro per-

fektní práci s rostlinnými zbytky či hnojivy. Důležitým pomocníkem pro každou farmu je Subsoiler, podryvák s půdním pěchem a pracovní hloubkou až do 50 cm. Subsoiler může být dovybaven výsevní jednotkou, zónovým hnojením i řezacím koltrem, který může být pro práci s velkým množstvím rostlinných zbytků umístěn před každou slupicí. V nesené i tažené verzi tak Subsoiler účinně odstraňuje nežádoucí zhutnění v půdním profilu, které zabraňuje vysokému výnosu a ochraně životního prostředí.

Univerzální secí stroj DTS je tou správnou odpovědí na otázky, které vyvolává budoucnost zemědělství. Časový stres v období setí v kombinaci se složitými podmínkami, tlak na výkonnost, efektivitu a práci v různých situacích, důraz na citlivé hospodaření s vládou daly vzniknout stroji, který pracuje jednoduše. V pásech zónově připravuje půdu pro dobré zakořenění, šetří vláhu a v meziřadí omezuje vzcházivost plevelů, zvládá i náročné podmínky v ošetření meziplodin. Patentem chráněné šnekové výsevní ústrojí a možnost aplikace hnojiva při setí zvyšuje hodnotu DTS pro zemědělce.

PARTNERSTVÍ PRO BUDOUCNOST

Vše se neustále vyvíjí. Ať jde o přírodu, technologické postupy v prvovýrobě i ve výrobě strojů, účinnost chemických přípravků, šlechtění odrůd a také o naše znalosti i zkušenosti. Tak jako jsme v minulosti mnoha zemědělcům vraceli rýče do rukou a pomáhali jim poznávat jejich půdu, jsme i pro další období připraveni být našim zemědělcům spolehlivým partnerem. ■

DVOJNÁSOBNÝ DŮVOD K OSLAVĚ

Naše spolupráce se společností Ikea začala před dvaceti lety, rok poté, kdy Ikea otevřela svůj první obchodní dům v České republice. Letos tedy oslavíme dvacet let spolupráce a musím říct, že během této doby jsme se stali významným dodavatelem plastových výrobků do Ikea a objem ročních tržeb překročil 20 milionů eur. Cesta to nebyla lehká, boj s konkurencí není nikdy jednoduchý.

ZAČALO TO PŘED 20 LETY PODLOŽKOU DO KUCHYŇSKÝCH LINEK

Celou spolupráci odstartovala podložka Variera, kterou vyrábíme dodnes. Kromě toho přibyla řada dalších produktů včetně výrobků pro děti, na něž jsou kladeny obzvláště vysoké kvalitativní požadavky. V obchodních domech Ikea dnes najdete kromě již zmiňovaných podložek do kuchyňských linek Variera i další naše vstříkované výrobky, jako jsou například boxy Trofast, Gles, prádelní koš

Torkis, snídaňový stoleček Klipsk, ramínka Spruttig, kelímek Sunnersta, plastové výlisky na židle Skalberg, Gunde, Adde nebo podložky Skrutt.

Letos v září jsme tento sortiment rozšířili o dlaždice s umělou trávou s názvem Runnen Floor Deck, které jsme společně s Ikea vyvinuli.

NOVINKOU JSOU DLAŽDICE S UMĚLOU TRÁVOU

A jak to bylo? Před dvěma roky nás oslovil Ikea tým s tím, že k plastovým a dřevěným dlaždicím Runnen, které byly v nabídce, by rádi přidali dlaždice s umělou trávou. Byla to pro nás výzva. Museli jsme vyvinout design dlaždice, regranulát pro jejich výrobu a v neposlední řadě také najít lepidlo vhodné pro nalepení umělé trávy. Po několika měsících usilovné práce jsme přišli s návrhem celého výrobku. Následovala řada testů a schvalová-

ni. Nakonec tento projekt získal v Ikea zelenou a my jsme mohli pokračovat. Společně s dodavatelem technologie byla navržena plně automatizovaná linka, která vysekne příslušný formát umělé trávy, nalepí ji na dlaždici a zabalí set devíti kusů do kartonu, který uloží na paletu. Nezbytnou investicí v rámci tohoto projektu bylo pořízení dvou vstříkolicí s uzavírací silou 1 100 N a dvou čtyřkavitových forem.

Na tomto projektu pracoval skvělý tým lidí a jim patří velké poděkování. Byla to dlouhá a náročná práce. Jako téměř každá nová technologie má i tato svoje „dětské nemoci“, které postupně odstraňujeme a výrobu zefektivňujeme. Celkový objem produkce bude v milionech kusů.

Oslavme tedy společně dvacítku úspěšné spolupráce s Ikea a zároveň uvedení nového výrobku na trh. A popřejme si do budoucna další nové zdařilé projekty.

NOVIŇKA Z NAŠÍ DÍLNY NAFUKOVACÍ POLŠTÁŘ DO LETADLA

Jak se co nejpohodlněji usadit na dlouhých cestách letadlem, aby si člověk co nejvíce odpočinul a ideálně se i prospal? Řešením může být nafukovací polštář, který jsme u nás ve Fatře vyvinuli speciálně pro společnost APUS Projects. Tato česká společnost se rozhodla jít jinou cestou než většina výrobců cestovních polštářů. Ty obvykle mají tvar podkovy a člověk s nimi spí s hlavou na stranu, což po delší době vede k nepříjemnému strnutí šíje.

ZA KRKEM VÁS BOLET NEBUDE

Náš nafukovací polštář s názvem APUS Relax (Apus je latinsky rorýs, čili jeden z mála ptáků, kteří dokážou spát za letu)

cestující umístí na sklopný stolek a opřou se o něj v předklonu čelem. Obličej „zapadne“ do otvoru, kterým lze volně dýchat. Taková poloha je podle odborníků mnohem vhodnější než sezení s hlavou opřenou na stranu. S touto myšlenkou přišli zástupci APUS Projects před časem do Fatry, kde nás požádali o spolupráci. Chopili jsme se příležitosti podílet se na tomto zajímavém projektu a výsledkem jsou nyní již dvě unikátní designérské varianty tohoto výrobku, které jsou v prodeji na internetových stránkách společnosti www.apusrelax.com.

VÍCE SPACÍCH A RELAXAČNÍCH POZIC

Nejnovější typ APUS Triangle je navržen

tak, aby nabídl i jiné způsoby využití, které uspokojí i ty nejnáročnější cestovatele. Přední i zadní část polštáře lze nafouknout zvlášť, což umožní využití více spacích a relaxačních pozic. Pokud nafouknete jenom přední část, můžete polštář použít jako klasický krční límec. Po nafouknutí zadní části je z Apusu pohodlný polštář k okýnku nebo bederní podpora. Když nafouknete obě části, můžete využít nejzdravější polohu, to znamená v předklonu, nebo polštář využít v páru, umístí ho mezi dvě osoby a spokojeně odpočívat. ■

„MÝM PŘÁNÍM JE, ABYCHOM MĚLI KONCEM ROKU 2020 NOVOU STÁJ PLNOU DOJNIC,“

prozrazuje ředitel zemědělské společnosti DZV Nova **Pavel Dvořák**.

DZV Nova se věnuje chovu skotu a pěstování obilnin, olejnin a píce. Letos v srpnu oslaví 25 let od svého založení a chystá se otevřít své brány veřejnosti na dni otevřených dveří. Jelikož se firmě v posledních letech daří především v produkci mléka, rozhodla se pro důležitý krok. Díky připravované mnohamilionové investici bude rozšiřovat své chovy výstavbou nové stáje podle nejmodernějších trendů.

Vaše společnost se zabývá jak rostlinnou, tak živočišnou výrobou. Která z nich je momentálně ziskovější?

Když se podíváme na hospodářské výsledky loňského roku, je to jednoznačně živočišná výroba. Loni se totiž velmi dobře dařilo mléku a navíc došlo ke zvýšení užitkovosti našeho chovu o 8 %. Naopak v rostlinné výrobě jsme díky suchu pocítili 30% ztrátu, a to především u pšenice.

Vede si živočišná výroba lépe i v delším časovém horizontu?

V podstatě ano. I když budu porovnávat delší období, je živočišná výroba stabilnější. Důvodem jsou především roky, kdy byla Česká re-

publika více či méně zasažena suchem.

Zmínili jste loňské dobré podmínky prodeje mléka. Kdo jsou vaši odběratelé?

Do roku 2014 jsme mléko dodávali do Danone. Jelikož ale v tomto roce navýšila svoji výrobu Mlékárna Hlinsko, dohodli jsme se s nimi a jsme jejich výhradním dodavatelem.

Nároky na úspěšný chov zvířat jsou dnes čím dál vyšší. Jak se vám daří s nimi držet krok na vašich pěti farmách?

Zaměřujeme se výhradně na chov skotu – chováme dojnice, jalovice a odchováváme telata. Co se chovu dojnic týče, srdcem jejich stáje je

vždy dojírna. Prostory, které v současné době využíváme, byly původně postaveny jako velkokapacitní kravín. Od té doby došlo k několika modernizacím. Postavili jsme například novou dojírnu s paralelním uspořádáním pro 40 krav, čekárnu s automatickým přihraněčem a provoz na farmě Petrovice je vybaven elektronikou. Každá dojnice má svůj elektronický identifikační čip, který o ní uchovává důležité údaje, a zootechnik tak může mnohem lépe spravovat management celého chovu.

Je pravda, že je dnes možné pomocí tlačítka řídit celou farmu?

Dalo by se to tak říct. Všichni naši zootechnici mají smartphony, které komunikují s centrálním počítačem na dojírně, v němž se automaticky ukládají data o všech dojnících. Před několika lety museli ošetřovatelé pobíhat po stáji s notýskem, veškeré údaje si do něj zapisovali a potom je ručně přepisovali do počítače. To je dnes už minulost. Dnes mají lidé přístup k základním datům o provozu celé dojírny, aniž by do ní vstoupili. Detailnější analýza už ale jejich přítomnost vyžaduje.

Do jaké míry řídí počítač krmení dojnic?

Krmení probíhá prostřednictvím samochoďného krmného vozu, který řídí jeho obsluha. Zootechnik nahraje údaje o krmných dávkách (pozn.: zadá například poměr senáže, kukuřice nebo jádra) do datatransferu, což je zjednodušeně řečeno flash disk. Obsluha vozu podle nahraných údajů namixuje směsnou krmnou dávku a zakládá ji dojnicím ve stáji.

Důležité jsou dnes welfare podmínky zvířat.

Co všechno je už v tomhle směru samozřejmost?

Požadavky na pohodu zvířat bych shrnul do tří hlavních priorit. Dojnice se potřebují dobře nažrat a napít, mít dostatek času na odpočinek a přežvykávání a určitý tepelný komfort. V horkých dnech ale krávy bývají v tepelném stresu a to jim vadí. Dnes proto patří ke standardnímu vybavení stájí ventilace, drbadla a pravidelná péče o jejich zdraví včetně vyváženého krmiva.

Zmínil jste horké dny, ve kterých někteří chovatelé krávy sprchují, aby pro ně byly parné dny snesitelnější. Jak je na tom vaše společnost?

Tomu bych se osobně nebránil. Farma Petrovice ale bohužel nemá velké zásoby vody. V době sucha v roce 2015 se nám už bohužel stalo, že nám voda ve studních došla a zhruba měsíc jsme ji tehdy naváželi pomocí cistern. Prioritou je potom pro nás zajistit pitnou vodu pro dojnice a na sprchování už kapacity nejsou.

DZV Nova oslaví v srpnu 25 let od svého založení a chystá se otevřít své brány veřejnosti na dni otevřených dveří.

DZV NOVA

11. 8. 1993

Den, kdy tato zemědělská společnost vznikla.

75

Celkový počet lidí, kteří se starají o chod firmy.

4 620

Počet hektarů, na kterých firma na Benešovsku hospodář.

740

Počet dojnic na farmě Petrovice.

8,5 milionu litrů

Tolik mléka v loňském roce vyprodukovaly místní dojnice.

Kolik vody krávy každý den vypijí?

Vysokoprodukční dojnice vypije až 160 litrů za den. Dnes je cena vody poměrně přijatelná, ale jelikož nevíme, jak se bude vyvíjet do budoucna a jak velké klimatické změny nás čekají, chystáme připojení na nedaleký přívaděč vody ze Želivky, který by měl být pro naši farmu Petrovice „železnou“ rezervou.

Plánujete ještě nějaké další investice?

Plánujeme výstavbu nového moderního krávnína, díky němuž bychom mohli zvýšit počet ustájených krav na 1 100. Měly by vyrůst dvě nové stáje s automatickou kruhovou dojmou a v prostornějších stájích bychom rádi zajistili ještě lepší welfare zvířat a lepší kvalitu vzduchu. Celá investice přesáhne hranici 150 milionů korun a stavět by se mělo začít v druhé polovině roku 2019. Mým přáním je, aby koncem roku 2020 byla nová stáj plná dojnic. Je to ale důležité strategické rozhodnutí, které je dnes obzvláště složité, protože doposud nevíme, jak se bude vyvíjet společná zemědělská politika po roce 2020.

Jak dlouho je DZV Nova součástí koncernu Agrofert a co se pro ni začleněním do koncernu změnilo?

Firma je součástí koncernu Agrofert od roku 2009 a v současné době vykazuje desetinašobný hospodářský výsledek ve srovnání s výsledky před vstupem do Agrofertu. Je ale třeba uvést, že v roce 2010 došlo k restrukturalizaci firmy, která původně hospodařila ve 12 střediscích a aktuálně se koncentruje do pěti míst a zaměstnává 50 % pracovníků ve srovnání s jejich počtem v roce 2010. To se hrálo velkou roli v tom, že se výsledky dostaly na dnešní podstatně vyšší úroveň.

DZV Nova oslaví letos stejně jako Agrofert 25leté výročí. Jaké budou oslavy?

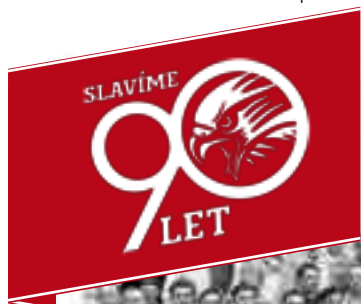
To je pravda. Před 25 lety nikdo ze zakladatelů DZV Nova ani z Agrofertu netušil, že se firmy vydají společnou cestou. Rádi bychom k tomuto výročí uspořádali den otevřených dveří pro širokou veřejnost, pronajímatele půdy, na které hospodaříme, a naše další partnery. ■

Jelikož se firmě v posledních letech daří především v produkci mléka, rozhodla se pro výstavbu nové stáje podle nejmodernějších trendů.

KRAHULÍK SLAVÍ DEVADESÁT LET OD ZALOŽENÍ

Určitě jste se už někdy setkali s uzeninami opatřenými logem dravce. Ty vznikají v masně v Krahulčí již devadesát let a dodnes si uchovávají svou tradiční chuť a vůni především díky zachování léty ověřených výrobních postupů, využití přírodních sušáren a podílu ruční práce, ale samozřejmě také díky krásnému prostředí Vysočiny, z něhož vzchází.

kompletního uzenářského sortimentu zaměřoval zejména na výrobu trvanlivých salámů a konzerv pro státní hmotné rezervy.

Po roce 1989 fungoval závod nejprve samostatně, později se stal součástí finanční skupiny J&T. V roce 2005 byly ve firmě nastartovány poměrně markantní změny cílené na revitalizaci podniku. Mimo jiné šlo i o optimalizaci sortimentu. V Krahulčí se přestalo porážet, byla ukončena výroba konzerv. Od roku 2010 je Krahulík součástí holdingu Agrofert.

Značka Krahulík je dnes již pevně spjata zejména s kvalitními trvanlivými výrobky s vysokým obsahem masa a výraznou chutí. ■

JAK BUDEME OSLAVOVAT?

K letošnímu výročí jsme si připravili velkou spotřebitelskou soutěž o devadesát hodnotných cen. Mezi ně patří například speciální domácí udírna Weber, týdenní pobyt na Území dravce pro celou rodinu, či zájezdy do exotické destinace v hodnotě 100 000 Kč. Od května si stačí zakoupit jeden z vybraných soutěžních výrobků, zaslat nám číslo účtenky a hned zjistíte, zda jste vyhráli. Více od května na www.90letkrahulika.cz.

Masozávod Krahulčí je dnes jedním z největších výrobců uzenin v České republice. Vyrábí nejen vyhlášené fermentované a tepelně opracované salámy a klobásy, ale i velmi široké portfolio ostatních výrobků. Nachází se zde také jedna z největších krájecích linek na uzeniny u nás.

JAK TO VŠECHNO ZAČALO?

Masnu Krahulčí, stejně jako většinu dalších závodů v okolí založil podnikatel Jan Satrapa. V roce 1927 zakoupil bývalou textilku v Krahulčí, zpočátku jako výrobu plechovek pro masnu ve Studené. Jelikož výrobní prostory ve Studené přestávaly stačit, po přestavbě zde byla zavedena masná a uzenářská výroba v rodinné firmě Akciová společnost pro průmysl masný a konzervový v Krahulčí, později JASA, a. s.

Roku 1932 se zde jako na prvním místě v Čechách a na Moravě začalo používat nástříků šunky pomocí jehel.

V roce 1948 byla společnost znárodněna a začleněna do n.p. Maso Praha, později byla závodem Jihlavského průmyslu masného a od roku 1963 závodem Jihomoravského průmyslu masného Brno. Provoz se vedle výroby

ORIGINÁLNÍ VELIKONOCE S KMOTREM!

Po mrazivé zimě se opět vrací jaro. Tráva se konečně zelená a slunce o sobě pomalu dává vědět svými paprsky. A my se už začínáme těšit na první svátky jara, Velikonoce.

Společnost Kmotr – Masna Kroměříž vám i letos o Velikonocích nabídne dárkové krabičky s fermentovanými salámy jako je např. Kmotrova kolekce, ale také speciální výrobek, který se prodává pouze v tuto roční dobu – Pomlázkový salám. Jedná se o výrobek který nejen svým tvarem, ale také zdobením, barevnými textilními stužkami, připomíná skutečnou pomlázku. Každoročně tato trvanlivá fermentovaná pomlázka sklízí velký úspěch nejen u nás, ale i na Slovensku. Společnost Kmotr – Masna Kroměříž připravila pro letošní Velikonoce také úplnou novinku, a to Klobásový speciál. Jedná se o elegantní přírodní dárkové balení trvanlivých fermentovaných klobásek nabízené pod značkou Kroměřížský speciál.

Klobásový speciál je plný rozmanitých chutí, které rozvášní všechny vaše smysly. Těšit se můžete na: Uherskou klobásu, která vás překvapí svou nezaměnitelnou chutí. Klobásu s česnekem, ve které se plná masová chuť snoubí s lehkým nádechem česneku. Klobásu s lískovými ořechy, jejíž podmanivé spojení masa, koření a celých lískových oříšků vás naladí na tu pravou jarní notu. Pro příznivce ostřejších chutí nabízí tento speciál trvanlivé fermentované klobásky s jemně paprikovou chutí se symbolickým názvem Kmotrovky.

Poslední z řady je Pikantní klobása, která svou pikantností probudí všechny vaše chuťové buňky.

Tak to je náš Klobásový speciál – jedinečná volba nejen pro koledníky.

Na výběr máte také z mnoha našich dalších produktů, které jsou k dostání nejen u našich obchodních partnerů, ale také na e-shopu www.kmotr.cz.

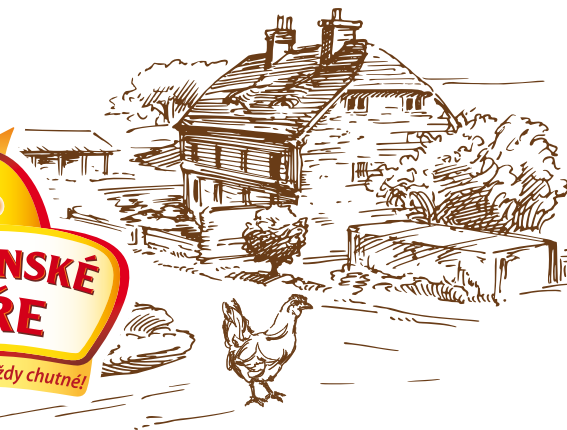
Takže nezapomeňte, že i Velikonoce mají svého Kmotra! ■

ZPESTŘETE SI SVÁTKY NOVINKOU – VELIKONOČNÍ ČAJOVKOU

Penam se na letošní Velikonoce opravdu připravil. Můžete se tak těšit na klasické mazance, biskupské chlebíčky i tradiční beránky. Určitě doporučujeme vyzkoušet oblíbeného perníkového beránka i letošní velkou novinku – velikonoční čajovku plnou „velikonočních cukroví“. Výrobky najdete ve všech dobrých obchodech po celé ČR.

ZÁKAZNÍCI CHTĚJÍ KVALITU A TU MY GARANTUJEME

Obchodní společnost Vodňanská drůbež je největším zpracovatelem a dodavatelem drůbežního masa v České republice. Ve svých provozovnách zpracovává na nejmodernějších výrobních linkách jatečnou drůbež a drůbeží výrobky. Drůbež pochází pouze z českých uzavřených chovů – z vlastních farem nebo od smluvně vázaných chovatelů.

ZLATÁ ŘADA

Zlaté kuře celé a díly ze zlatého kuřete. Jedná se o speciálně vyšlechtěné plemeno, které má díky prodloužené době výkrmu (49 dní) mnohem vyztářejší maso a lahodnější chuť. Barva kůže tohoto plemene je výrazně žlutá, to je způsobeno genetickou dispozicí plemene. Rovněž vlastní opracování je prováděno šetrným způsobem, což výrazně prodlužuje trvanlivost masa a plně zachovává chuťové vlastnosti a přirozený vzhled.

Cílem společnosti je vytvořit dlouhodobý a upřímný vztah mezi zákazníkem a dodavatelem spočívající především v garanci vysoké kvality a zdravotní nezávadnosti svých výrobků. Výrobní proces nutný pro vznik konečného kvalitního a bezpečného výrobku je kontrolován od přípravy krmných směsí přes vylíhnutí kuřat a jejich výkrm na farmě, zpracování na finální výrobky ve výrobních provozovnách až po konečnou expedici k zákazníkům. Rovněž je zajištěna dosledovatelnost v celém výrobním a expedičním řetězci, a to až ke konečnému spotřebiteli.

POD HESLEM „VŽDY ČERSTVÉ, VŽDY CHUTNÉ!“ PŘINÁŠÍME NA TRH PRODUKTY TÉ NEJVYŠŠÍ KVALITY

Společnost plně vnímá vysoké nároky odběratelů a spotřebitelů, kteří kladou důraz především na kvalitu potravin, nové trendy stravování, a tak ročně investuje desítky milionů korun do vlastního rozvoje – na modernizaci technologií a výrobních metod. Naše společnost své výrobky neustále inovuje, protože je velmi důležité reagovat na pocity a přání koncového zákazníka – spotřebitele. Omezování přidaných látek a vývoj výrobků s vysokým podílem masa je aktuálním cílem, na který se zaměřujeme. V průběhu posledních 3 let jsme uvedli na trh čtyři nové řady, které garantují zákazníkům vysoký standard kvality výrobků.

ŘADA PEČENÝCH MAS

Plně tepelně opracované výrobky pečené ve vlastní šťávě, díky tomu si maso zachovává šťavnatost a křehkost. Výrobky z řady pečených mas neobsahují lepek a nesou logo česká potravina.

ŘADA DO 15 MINUT

Plně tepelně opracované výrobky, smažené ve vysoce kvalitním řepkovém oleji. Více než polovina výrobků z této řady je vyrobena ze 100% kuřecího masa. Významným benefitem této řady je úspora práce a času spojeného s jejich přípravou. Více než osm našich výrobků získalo ocenění Česká a Dětská chuťovka.

ORIGINÁL ČESKÁ ŘADA

v této řadě jsou masné výrobky s vysokým podílem masa nad 80%.

Dále zkvalitňujeme i ostatní masné výrobky, u kterých průběžně navyšujeme podíl masa nad 60 % a minimalizujeme obsah přidaných látek (přidaná éčka – glutamát, barviva). Velká část našich produktů je bezlepkových, a tudíž jsou vhodné pro lidi trpící onemocněním celiakií. Naši snahou je vytvořit dlouhodobý a upřímný vztah se zákazníkem a tím vybudovat důvěru mezi zákazníkem, prodejcem a dodavatelem.

Vodňanská drůbež, a.s. – česká společnost s českým srdcem... protože to nejlepší najdete tam, kde žijete! ■

JAVOŘICKÉ PÁRKY V NOVÉM OBALU

Javořické párky patří mezi jedny z našich nejprodávanějších párků. Od dubna je můžete ve svých oblíbených obchodech najít v nových obalech. Zachovali jsme stávající příchutě párků a nově je zabalili do bílých potištěných fólií. Koupit si tak můžete: Javořické párky v klasické variantě v gramážích 170 g, 340 g a 680 g a Javořické párky se sýrem a pikantní v gramáži 170 g. Všechny varianty Javořických párků jsou bez lepků.

NOVÉ BILBO PÁREČKY NEJEN PRO NEJMENŠÍ

Nové párečky pro děti
ocení nejen nejmenší

Kostecké uzeniny přinášejí na trh novou podobu loupacích páreček pro děti. Pod názvem „Bilbo“ najdete od února na pultech obchodů dva druhy párků – Bilbo vepřové párečky a Bilbo kuřecí párečky v krásně barevných obalech. V každém balení jsou čtyři nožičky, hmotnost balení je 180 g. Bilbo párky jsou nově kompletně bez přidaných éček, obsahují 80 % masa a mořskou sůl. Párečky jsou vhodné i pro nejmenší. S klidným svědomím je můžete servírovat k vydatné snídani, lehké svačince či vyvážené večeři. Uvítají je i konzumenti s potravinovými alergiemi, jsou totiž zcela bez lepků a přidaného glutamátu. Tyto párečky můžeme doporučit nejen dětem.

VYZKOUŠEJTE NOVÉ TOUSTY Z PENAMU

Na začátku byl tým lidí v Penamu, kteří milují tousty a chtěli je dělat jinak, lépe než ostatní a než oni sami doposud. A tak si tahle parta sedla, radila se, malovala, „googlila“, objela Evropu a nahlédla do pece nejednomu pekaři. Také testovala a chutnala tousty a sendviče ze všech světových stran. A díky této cestě vznikly úplně nové tousty, které pro vás pečeme v naší pekárně Penam, odkud je každý den vozíme čerstvé do vašich obchodů. Vyzkoušet můžete toust světlý, máslový, tmavý-vícezrný a celozrnný.

ČTYŘI OCENĚNÍ V SOUTĚŽI ČESKÁ CHUŤOVKA

Penam získal čtyři ocenění v soutěži Česká chuťovka 2017. Ceny pro dobrý tuzemský potravinářský výrobek byly udělovány pod záštitou předsedy Senátu Parlamentu České republiky a ministra zemědělství České republiky. Značka Penam získala ocenění pro své čtyři výrobky: SWING čokoládový 440 g. Vánoční cukroví De Luxe 500 g. Chléb konzumní s kmínem 500 g

z Pekárny Zelená louka. Chléb konzumní s kmínem 1 200 g z Pekárny Zelená louka. Jsme rádi, že naše výrobky zaujaly nezávislou porotu složenou z odborníků s garancí Vysoké školy chemicko-technologické v Praze, Vyšší odborné školy ekonomických studií, Střední průmyslové školy potravinářských technologií a Střední odborné školy přírodovědné a veterinární v Praze. ■

NAŽHAVTE UHLÍKY, GRILOVACÍ SEZÓNA ZAČÍNÁ

Láďa Grileman se i v letošním roce hlásí o slovo a spolu s ním... žhavé novinky, ze kterých se bude tetelit každá pořádná žena i chlap.

„Hej, máš už oprášený gril? Startuju novou grilovací sezónu, která bude šťavnatá do posledního sousta, tak nažhav uhlíky a jdeme na to!“ vzkazuje Láďa Grileman, král grilu.

Na světlo světa vstupují dva fešáci – FIT BURGER a jeho super žhavel brácha FIT BURGER S CHILLI. Tihle krasavci jsou až po krk naplnění proteinem a vlákninou. O masitost a pravou burgerovost se stará poctivá česká hovězí, která se v harmonii doplňuje s kuskusem a zeleninkou. V této famózní kombinaci jsou připraveni zaplnit vaše grily. Vězte, že nejen holky po nich budou jak splašený © TOHLE je zásadní novinka, kterou když ochutnáš, nebudeš chtít jinak!

Inspiroj se a vyzkoušej jeden z Láďových tipů, jak FIT burgery doladit v pravé gastrozážitek.

Avokádo BURGER

Na čtyři kousky si připrav:
4 ks FIT BURGER S CHILLI, 4 ks bulka,
2 avokáda, 2 ks paprika žlutá
a červená, malá červená cibulka, 6 ks
cherry rajčátka, limetka, koriandr, rukola,
stroužek česneku, lžička light majonézy,
ledový salát, olivový olej.

Zralá avokáda vydlabej, slupky odlož na pozdější plnění a z dužiny si připrav jemný salátek. Na menší kostky nakrájej jedno avokádo, cibuli, papriku a cherry rajčátka. Vše smíchej s limetovou šťávou, olivovým olejem a jemně nasekaným koriandrem. Dochutit to můžeš solí a bílým pepřem, nebo klidně ještě krapet přistříti chilli papričkou. Zatím hotový salát šoupli do chladu. Z druhého avokáda si připrav guacamolový dip. Mňám. Vydlabanou dužinu utři s česnekem, limetovou šťávou, špetkou soli a přidej majonézu, třeba Hellmann's light. FIT burgery hezky zlehka zmáčkní a uprostřed vytvoř lehký důlek, líp se takhlenc propečou. Hoď je na rozpálený gril a hezky z obou stran ogriluj v dokonalost. Hotový fešáky vlož do bulek potřených avokádovým dipem společně s čerstvou zeleninkou. Vytáhni z ledničky připravený salát, napln ho do slupek z avokáda a s rozžhavenými chuťovými buňkami se pusť do jídla ☺

Jo a nezapomeň, že i letos na tebe čekají další moje skvělé vychytávky, které jsou opět připraveny k akci a těší se na tvůj rozpálený gril. Můj famózní Dvouručák, skvěle vymasírovaná Láďova krkovička na gril, správná dvojka Bílý Bavor & Klobáska z Paprikova, Goudovka větrem ošlehaná, úžasné Echt Bavoriš, pikantní Hasičská vypékačka a další skvělé chuťovky pro tvůj mlsný jazýček. Prostě sleduj můj web, kde se všechno o nich dozvíš. ■

DEN S...

Pavlinou Hajnovou a Annou Šimovou

ze společnosti
Lovochemie

Pavlina pracovala 15 let jako technoložka ve výrobě a dnes se v Lovochemii stará o systémy řízení. Anna zajišťuje vzdělávání zaměstnanců ve společnosti a spolupracuje v rámci stipendijního programu s různými stupni škol, protože teorie a praxe se navzájem potřebují. Z této myšlenky vychází i rekvalifikační kurz „Chemik pro obsluhu zařízení“, jehož autorem je jejich šéf – personální ředitel Lovochemie Michal Kurka. Kurz je určen zaměstnancům, kteří vykonávají širokou škálu odborných prací, ale nemají chemické vzdělání. Ti, kteří úspěšně absolvují závěrečné zkoušky, si z kurzu odnesou certifikát rozšiřující jejich vzdělání na úrovni výučního listu. „Nejvíce si cení toho, že navštěvují různá pracoviště ve výrobní části areálu, setkávají se s lidmi, které by jinak nepoznali, a dokáží si jednotlivé informace propojit,“ shodně hodnotí rekvalifikační kurz obě specialistky.

Nejvíce času zabere příprava, protože i když partnerské Gymnázium a SOS Dr. V. Šmejkal v Ústí nad Labem připravilo teoretický obsah kurzu na míru, praktická a organizační část byla na Pavlině a Anně.

Takhle vypadá velin výroby granulovaného hnojiva. Operátor kurzistům ukazuje, co a proč je třeba při výrobě kontrolovat. Návštěvy jednotlivých pracovišť jsou součástí praktické výuky.

Účastníci kurzu se v praktické části výuky seznámí s výrobou od A do Z. Důležité je vědět třeba i to, jak vypadají finální výrobky a v jakém balení odcházejí zákazníkům.

Učitel z partnerského gymnázia praktikantům vysvětluje, jak vznikají jednotlivé sloučeniny, se kterými se denně setkávají při své práci.

Před výrobou granulovaného hnojiva požádala Pavlina s Annou kurzisty a technology, kteří je kurzem provázejí, o společné foto.

Hodně času tráví i v laboratořích partnerského gymnázia. Osahají si, co se o jednotlivých chemikáliích dozvěděli na přednáškách.

„VE TŘINÁCTI JSEM VE ŠKOLE PŘEDBĚHLA VŠECHNY, I KLUKY,“

říká úspěšná sprinterka **Andrea Pondělíčková**, dcera zaměstnance Agro ZZN Radka Pondělíčka

Andrea Pondělíčková je nejlepší juniorskou sprinterkou Středočeského kraje, v běhu na 100 metrů je v top pětce a v žebříčku nejlepších sprinterek na 60 metrů v top desítce. Jejím snem je dostat se na letní olympiádu, ať už to bude Tokio, nebo Paříž. „Kdo ji zná, ví, že přes všechny úspěchy, kterých v poslední době dosáhla, není vůbec namyšlená,“ říká její otec Radek Pondělíček, silomistr ve společnosti Agro ZZN. Co všechno dnes obnášejí atletické tréninky na „profi“ úrovni? Do jaké míry rozhoduje talent a píle a kdy už je potřeba investovat nemalé finanční prostředky? Jak mladé atletce pomohla v rozjeté kariéře Nadace AGROFERT?

Kdy jste si u dcery všiml, že by z ní mohla být úspěšná sprinterka?

Radek Pondělíček: Už jako malinká nám hodně utíkala. Když jí byly zhruba čtyři roky, všimli jsme si, že hrozně ráda běhá, ale nejdřív jsme ji přihlásili na tancování, aerobik a podobné kroužky.

Kdy začala s atletikou?

RP: Ve třinácti letech. V té době nebyl na její škole nikdo, kdo by běhal rychleji, a to i mezi kluky. Proto jela jako nejrychlejší sprinterka reprezentovat školu na Pohár rozhlasu do Kladna a tam si jí všiml profesionální trenér atletů.

Andrea: Nejdřív se bavil s mojí učitelkou na tělocvik a potom ke mně oba přišli a ten trenér se mě zeptal, jestli bych nechtěla zkusit atletiku, protože si všiml, že jsem rychlejší než řada trénovaných sprinterek.

Předpokládám, že jste souhlasila.

Andrea: Řekla jsem si, proč ne, a vyšlo to. Do půl roku jsem byla mistryní Středočeského kraje.

Jak finančně a časově náročné jsou tréninky atletiky?

RP: Pokud kromě standardní výbavy započtu i veškerou zdravotní péči včetně fyzioterapeutů, dostává společný rodinný rozpočet

zabrat. Náročné je to i na čas, protože dcera dnes trénuje v USK Praha, kam dojíždíme z malé vesničky u Slaného. V práci končím ve dvě, potom vyzvednu dceru, dáme si něco malého k obědu a jedeme do Prahy. Domů se vracíme nejdříve kolem sedmé večer. Pokud je po tréninku naplánovaná masáž, je to ale třeba až kolem desáté.

Jak takovou intenzivní zátěž zvládáte, Andrea?

Andrea: Do atletiky dávám všechno, ale souhlasím, že přestup do Prahy je náročný. Dříve jsem měla tréninky třikrát týdně, v Praze teď trénuji pětkrát za týden. Spojit to všechno se školou není vůbec jednoduché, ale zatím mě to nijak neštvě.

Jaký je váš osobní rekord ve srovnání se světovým rekordem?

Andrea: Nejlepší čas mám v běhu na 100 metrů a je to 12,57. Nejlepší světové sprinterky jsou zhruba o vteřinu a půl rychlejší. Jenže zlepšení třeba jen o setinu znamená například i několikaměsíční intenzivní trénink, takže práce je přede mnou ještě dost ☺

Jak vám pomáhá spolupráce s Nadací AGROFERT?

Andrea: Sponzorského daru Nadace AGROFERT si hodně vážíme. Věřím, že když na sobě budu hodně makat, pomůže mi tato podpora prosadit se ve světě atletiky ještě výrazněji. V dubnu například odlétám na soustředění na Kanárské ostrovy, které si každý atlet platí sám, a podobná soustředění jsou dvě až tři ročně. Pro lepší výsledky jsou dnes nutní lékaři, výživové doplňky, masáže, nové boty, trenýrky.

RP: O výsledcích rozhoduje nejen talent, ale i kvalitní trenér a odhodlání bojovat, protože tréninky bolí. Ve vyšším věku hrají velkou roli i finanční prostředky. Po velkém sportovním výkonu je vždy nutná kvalitní rehabilitace a u sprinterů to platí dvojnásob, protože patří k nejhroženějším sportovcům a jsou vystaveni velké zátěži co se týče srdce, plic, svalů i zad.

Jaký sportovní úspěch vaší dcery považujete za prozatím nejvýraznější?

RP: Věřím, že největší úspěch ještě přijde, ale dcera dělá sport, který jí baví, a my ji v tom s manželkou co nejvíce podporujeme. Z těchto dvou věcí máme největší radost.

Andrea: Já bych to neřekla lépe. Bez rodičů bych nebyla tam, kde jsem.

Máte nějaký vysněný závod, kterého byste se chtěla zúčastnit?

Andrea: Mým největším snem je dostat se na olympiádu. Reálnější je ale zatím mistrovství světa, které bude za dva roky. ■

KTERÁ SPOLEČNOST MŮŽE ŘÍCT, ŽE ZAMĚSTNÁVÁ MISTRA SVĚTA?

Kladnou odpověď má díky svému zaměstnanci Michalu Kynclovi Mlékárna Hlinsko. Kromě toho, že Michal ve firmě už deset let pracuje jako seřizovač plnicích linek, úspěšně ji také reprezentuje Českou republiku v soutěžích v karate po celém světě a na konci loňského roku se mu podařilo obhájit titul mistra světa v Itálii. Co všechno o sobě prozradil a jak probíhalo poslední mistrovství světa?

Kdy jste se začal zajímat o bojové sporty a co vás k nim přivedlo?

O bojové sporty jsem se začal zajímat už během vojny, kdy mě velice zaujaly akční filmy hlavně s Jean-Claudem Van Dammem, který se stal mým velkým vzorem. Po návratu z vojny v roce 1992 jsem se přihlásil do hlineckého oddílu Karate.

Jaký byl váš první větší triumf v karate ve vaší sportovní kariéře?

Bylo to v roce 2010 na světovém poháru Grand Prix v Hradci Králové v kategorii kumite masters, kde jsem získal 3. místo. O dva roky později se mi podařilo tento světový pohár vyhrát.

Neuvažoval jste o profesionální dráze sportovce nebo trenéra?

V České republice zatím není možné dělat tento druh sportu profesionálně. O práci trenéra zatím také neuvažuji, protože spojit tréninky, práci a rodinu je časově velmi náročné.

Nyní se zaměříme na současnost a na vaše nejnovější výsledky. Váš tým obhájil titul mistrů světa z roku 2015. Jak a kde poslední mistrovství v Itálii probíhalo?

Druhé mistrovství světa v karate United World Karate (UWK) proběhlo na přelomu listopadu a prosince loňského roku v italském lázeňském městě Montecatini Terme. Federace UWK jako jediná zahrnuje jak sportovní, tak tradiční a plnokontaktní kara-

te. Na tomto mistrovství světa se sešlo více než 1 100 závodníků ze 43 zemí světa a na programu byly všechny týmové i individuální kategorie. Naše kategorie, kumite team rotation, byla obsazená velmi kvalitními týmy soupeřů. V semifinálovém kole se nám, čtyřčlennému týmu z ČR, postavil do cesty silný a favorizovaný tým z Anglie a ve finále proti nám nastoupil tým z Dánska. V tomto duelu jsme vyhráli s jednoznačným výsledkem a obhájili tak titul mistrů světa z roku 2015 ve Slovinsku.

Zápasil jste i v kategorii individuální. Jak jste dopadl?

Ano, jde o kategorii kumite individual 46-50 let. V prvním kole jsem bojoval s reprezentantem Dánska, přes kterého jsem celkem hladce prošel. Ve druhém kole jsem se setkal s protivníkem z Anglie, který byl velmi silný. Byl to velice vyrovnaný boj. V semifinále jsem vyhrál nad soupeřem z Itálie a ve finále jsem byl poražen závodníkem z Norska, který opět obhájil titul mistra světa z roku 2015 ze Slovinska. V této kategorii jsem skončil na 2. místě s titulem vicemistr světa.

Co bylo pro vás během zápasu nejtěžší?

V průběhu druhého kola, kdy jsem zápasil s protivníkem z Anglie, jsem od něho obdržel nepříjemný kop na hrtan. Věděl jsem ale, že na něho mám, a i přes silnou bolest a potíže s polykáním jsem zápas nevzdal a pokračoval. Vyplatilo se to.

Jak hodnotíte celou soutěž a její výsledek?

Jsem rád, že se mi na tomto MS podařilo získat tyto dva cenné kovy, ale přivezl jsem si i další zkušenosti, které můžu předat našim mladým závodníkům.

Jaké máte nyní plány?

Chystáte se na nějaké další soutěže?

V první polovině tohoto roku plánuji účast na několika závodech.

Jedná se o CAOKK Czech karate open European cup v Karlových Varech, dále Polish open v Polsku a MS WUKF ve Skotsku.

Určitě je to vše velmi časově náročné.

Jak to vše zvládáte skloubit s prací a s rodinou?

Ano, jak jsem již zmiňoval, spojit tréninky, práci a rodinu je velice náročné a musím se přiznat, že většina starostí o rodinu je na mé manželce.

Kromě času bude určitě důležitá i finanční stránka. Je těžké v současné době shánět sponzory jak pro tým, tak pro jednotlivce?

Je těžké účastnit se hlavně mezinárodních soutěží bez sponzorů, což platí jak pro jednotlivce, tak pro týmy, protože náklady na dopravu, ubytování i startovné v jednotlivých kategoriích jsou finančně náročné. Děkuji tímto mému sponzorovi, firmě Mlékárna Hlinsko, za finanční podporu a také za důvěru, bez které bych se nemohl takových soutěží účastnit. ■

NOVÝ PILÍŘ RESTAURACE COLUMNNA ŠÉFKUCHAŘ MIROSLAV LOJDA

Změna je život a i změny v pracovním prostředí mohou být mnohdy osvěžující. Jednou z nich je nový šéfkuchař restaurace Columnna Miroslav Lojda. Do kuchyně přinesl nové trendy a nápady, připravil pro vás zbrusu nový jídelní lístek a stále pracuje na vylepšování speciálních sezonních pochoutek, aby byla nabídka vždy pestrá a zajímavá. Zajímá vás, co všechno má za sebou a co nového do budoucna plánuje?

Kdy vás poprvé napadlo, že se chcete profesně věnovat vaření?

Vařit mě bavilo už od malička, rodičům jsem se v kuchyni motal už jako malý a vždycky jsem rád pomáhal s vařením a pečením. Inspiroval mě také seriál Rozpaky kuchaře Svatopluka, a když jsem se rozhodoval, kam na školu, tak kuchař byla jasná volba ☺

Kde všude jste působil před nástupem do Columny?

Moje první pracovní zkušenost po vyučení byla v hotelu Barceló. Vždycky jsem si chtěl vyzkoušet i práci v zahraničí, a proto jsem na dva roky odjel do Anglie, kde jsem rok pracoval ve čtyřhvězdičkovém hotelu a rok v restauraci. Po dvou letech, kdy jsem získával zkušenosti v zahraničí, jsem se vrátil zpět do hotelu Barceló, tentokrát jsem však byl u zrodu nové pobočky v Praze 1. Další etapou mého profesního života byla práce v Sokolovně Průhonice, kde jsem působil 7 let, a odtud už to nebylo daleko do restaurace Columnna, kde jsem nastoupil jako nový šéfkuchař.

Co pro vás bylo impulzem ke změně práce a přesunu do Columny?

Hlavně touha po změně. V mém oboru člověk nesmí spadnout do stereotypu a zakrňt, musí pořád sledovat nové trendy, snažit se vymýšlet nové věci a s tím je spojená i ambice posunout

se někam dál. Pro mě to byla výzva povýšit na post šéfkuchaře a mít pod sebou jinou restauraci, kde budu mít prostor pro seberealizaci.

Kde nejčastěji nakupujete suroviny?

Hlavní suroviny odebíráme od dceřiných společností koncernu Agrofert (Kostelecké uzeniny, Vodňanské kuře atd.). Já osobně nejraději nakupuji na tržištích se vším možným, jaká jsou třeba ve Francii nebo v Itálii, hlavně aby bylo vše čerstvé a kvalitní.

Odkud berete inspiraci ke své práci?

Nejvíce inspirace čerpám, překvapivě na dnešní dobu, na internetu, především na Instagramu, kde sleduji hlavně způsob servírování jídel. Rád se také inspiroji v televizi v českých i zahraničních kuchařských pořadech.

V čem se nejzásadněji liší pozice kuchaře a šéfkuchaře?

V pozici šéfkuchaře se už tolik nedostanete „k plotně“, už to není tolik o vaření. Je to hlavně o starostech, zda je vše perfektní, aby hladce proběhly obědy i velké firemní akce. Také víc zapojujete hlavu, musíte vymýšlet atraktivní obědové a speciální sezonní nabídky, sestavit zajímavé à la carte menu, dohlížet na objednávky, práci personálu a další.

Jak snášíte kritiku, připomínky a rady jiných?

Těžko! Mám rád vše perfektní, a tak nějaké připomínky k jídlu nebo kritika se mi poslouchají hodně špatně. Ale nikdo není dokonalý, takže to občas musíme skousnout ☺

Přemýšlel jste někdy, že změníte profesi?

NE. Kuchařina mě baví a nehodlám na tom nic měnit. Dokud mi bude sloužit zdraví, tak budu vařit.

Vaříte i doma, nebo jde čistě o pracovní náplň?

Samozřejmě vařím i doma, mám tříletého syna a náročnou manželku ☺

A co vaříte nejraději?

Nejraději mám italskou, čínskou a japonskou kuchyni.

Čeho byste chtěl dosáhnout v kuchyni Columny? Jaký je váš cíl?

Michelinská hvězda ☺ Ne, to není moc reálné, ale bohatě mi bude stačit spokojenost hostů, a když se k nám budou všichni rádi vracet.

Chtěli byste se nového šéfkuchaře zeptat na něco dalšího? V mobilní aplikaci Restaurace Columnna najdete novou rubriku „Ptejte se šéfkuchaře“, kde můžete své otázky pokládat přímo Miroslavu Lojdovi. ■

ZABIJAČKOVÝ GULÁŠ

INGREDIENCE 500 g vepřové plece, celý jazyk, 250 g jater, 2 ledviny, 3 lžíce sádla, 2 cibule, lžička mleté papriky, lžička mletého kmínu, sůl a pepř na dochucení, lžička majoránky, 3 stroužky česneku, krajíc chleba

POSTUP Cibuli nadrobno nakrájejte. Jazyk oloupejte a společně s očištěnou plecí a ledvinami nakrájejte na kostky. Játra důkladně omyjte studenou vodou, odstraňte blány, nakrájejte na kousky a ponořte do mléka. V hrnci rozpusťte sádlo a osmahněte cibuli. Přidejte maso s výjimkou jater. Maso ze všech stran opečte, přidejte mletý kmín, papriku, zamíchejte a podlijte vodou (nebo vývarem) a nechte hodinu za občasného promíchání dusit. Přidejte játra, prolisovaný česnek a pepř. Vařte dalších 20 minut, zahustěte rozmixovaným chlebem a osolte. Nechte na plotně ještě dalších 20 minut, dokud maso není měkké. Na závěr přidejte majoránku a podávejte s cibulí a chlebem.

PŘIVÍTEJTE JARO TRADIČNÍMI POCHOUTKAMI

V poslední době se lidé stále častěji vracejí k tradiční české kuchyni, do které už po staletí patří zabijačkové pochoutky nebo jehněčí maso, které si dopřáváme především o Velikonocích. Nechte se inspirovat následujícími recepty na uzenou polévku s kroupami, zabijačkový guláš, škvarkové šneky nebo jehněčí roládu a vychutnejte si tradiční jídla našich babiček.

JEHNĚČÍ ROLÁDA

SUROVINY 1,5 kg jehněčí kýty bez kostí, 3 stroužky česneku, 2 lžičce olivového oleje, 100 g rozinek, 1 lžičce másla, 400 g čerstvého špenátu, 20 g sekaných mandlí, 3 stonky rozmarýnu, sůl, pepř, voda na podlití

POSTUP Maso očistíme a rozřízneme na plát. Česnek prolisujeme, smícháme se solí, olejem a nakrájeným rozmarýnem. Veřme do masa ze všech stran a necháme asi 20 minut odpočinout v pokojové teplotě. Rozinky zalijeme horkou vodou a necháme krátce nabobtnat. V pánvi rozpustíme máslo a vsypeme listy špenátu, necháme chvíli zavadnout. Rozinky slijeme, posekáme společně se špenátem. Promícháme s nasekanými mandlemi. Dochutíme solí, pepřem. Plát jehněčí kýty potřeme směsí, zavíneme a svážeme provázkem. Vložíme do pekáče, podlijeme vodou, zakryjeme pokličkou a pečeme ve vyhřáté troubě na 180 °C 1,5 hodiny. Potom odkryjeme a za občasného potírání masa výpekem pečeme dozlatova dalších 30–45 minut.

UZENÁ POLÉVKA S KROUPAMI

INGREDIENCE 1 kg uzených žeber, 200 g ječných krup, 3 kuličky nového koření, 6 kuliček černého pepře, bobkový list, větší mrkev, 4 brambory, lžička sušené majoránky, 4 stroužky česneku, hrst čerstvé petrželky na zdobení, sůl a pepř na dochucení

POSTUP Žebra nakrájejte na menší kousky, dejte do hrnce, zalijte 2 litry vody a přiveďte do varu. Stáhněte plamen a maso vařte zhr-

ba hodinu. Mezitím uvařte podle návodu kroupy. Vývar přecedte přes síto. Vychladlé maso oberte. Do čistého vývaru přidejte nakrájené brambory, mrkev a 2 celé stroužky česneku. Vařte do změknutí zeleniny. Přidejte prolisované zbylé stroužky česneku, kroupy a nakrájené maso. Promněte majoránku mezi prsty a přidejte ji do polévky. Dochutěte solí a pepřem a krátce povařte. Hotovou polévku ozdobte nasekanou petrželkou.

ŠKVARKOVÍ ŠNECI

INGREDIENCE 250 g polohrubé mouky, 250 g hladké mouky, ½ lžičky soli, 250 ml vlažného mléka, lžička cukru, 30 g čerstvého droždí, 60 g mletých škvarků, 350 g celých škvarků, 100 g rozpuštěného sádla, 2 žloutky, vejce na pořízení, kmín na posypání

POSTUP Droždí utřete s cukrem, přilijte trochu mléka a rozmíchejte na kašičku. Do mísy dejte hladkou a polohrubou mouku, udělejte uprostřed důlek a vlijte kašičku z droždí. Přidejte zbytek mléka, žloutky a promíchejte. Přidejte mleté škvarky a zadělejte těsto. Aby se nelepilo, přidávejte hladkou mouku. Těsto nechte 20 minut kynout. Rozválejte na pomoučněném vále do obdélníkové placky (tloušťka zhruba 0,5 cm). Pořete placku rozpuštěným sádlem a posypejte celými škvarky. Placku po delší straně srolujte do rolády a ostrým nožem nakrájejte na 3 cm široké plátky. Na plech vyložený papírem na pečení plátky vyskládejte a mírně zploštěte rukou. Pořete je vejcem a posypte kmínem. Peče dozlatova v troubě předehřáté na 180 °C.

PLAYTVAK.CZ NA JAŘE VE ZNAMENÍ SERIÁLŮ VESNIČAN A SINGLE LADY 2

Videoportál Playtvak.cz mediální skupiny MAFRA připravil na jarní sezonu dva nové seriály. Prvním je Vesničan, který odstartoval 18. března. Devítidílný seriál s Josefem Poláškem v hlavní roli sází na lidový humor a nevyčerpatelné téma české vesnice. Druhým je pokračování úspěšného seriálu Single Lady s Janou Plodkovou, jejíž postavu po vyhazovu z postu ředitelky TV Óčko čekají zcela nové (nejen) pracovní výzvy. Premiéra Single Lady 2 je plánována na 22. dubna 2018.

Single Lady 2

Vesničan

JARNÍ JARMARK ONADNES.CZ OTEVÍRÁ SVÉ BRÁNY

Na Výstavišti v pražských Holešovicích se v sobotu 28. dubna 2018 od 9 do 17 hodin uskuteční již 20. Jarmark OnaDnes.cz – tradiční charitativní bazar čtenářek webu OnaDnes.cz mediální skupiny MAFRA. Na místě bude opět připraveno občerstvení, zábavní program, dětský koutek, charitativní aukce a tombola. Na dobrou věc přispěje každý návštěvník nejen částí ze vstupného, které činí 30 Kč, ale například i zakoupením drobného občerstvení. Kam konkrétně poputuje výtěžek, i letos vybere Nadace Terezy Maxové dětem společně s Nadací AGROFERT. ■

BĚHEJTE SRDCEM, ODSTARTUJTE BĚŽECKOU SEZÓNU S RUNGO.CZ

V březnu odstartoval seriál Craft RUNGO 2018. První závod proběhl 17. března Milíčovským lesem v Praze a následovat budou trailové cesty Bělským lesem 7. dubna v Ostravě a běh

Borským parkem 26. května v Plzni. Na dost možná nejzajímavější závod celého roku se mohou sportovci těšit 15. září, kdy se poběží brněnskou zoo. Na podzim se závody vracejí do Prahy, a to 20. října během Divokou Šárkou. Letošní novinkou je trailový Craft RUNGO Srdcervoucí běh lesy v Říčanech u Prahy, který 3. listopadu uzavře sezonu. Symbolicky povede trasou, na níž se zrodila myšlenka založit web RUNGO.cz. Podrobnosti k jednotlivým závodům jsou k dispozici na www.rungozavody.cz.

Agrofert magazín: vydává AGROFERT, a.s., Pyšelská 2327/2, 149 00 Praha 4, www.agrofert.cz. Registrační číslo udělené Ministerstvem kultury ČR: MK ČR E 17074. Obsah čísla připravila redakční rada ve složení: Mirka Žirovnická, Daniel Rubeš, Karel Hanzelka, Radek Košál a Ondřej Sečka ve spolupráci s vydavatelstvím MAFRA, a. s., které zajišťuje grafické zpracování, tisk a distribuci. Foto titulní strana: Lukáš Procházka, další použité fotografie: archiv, shutterstock.com. Vaše ohlasy, náměty či připomínky zasílejte na adresu: redakce@agrofert.cz. Loga, produkty a značky uvedené v této publikaci jsou chráněny obchodními značkami.

Zbrusu nový toust

- ✓ BEZ KONZERVANTŮ
- ✓ BEZ ZBYTEČNÝCH PATEK
- ✓ KAŽDÝ PLÁTEK SUPR JEMNÝ
- ✓ VYLADĚNÝ PARTOU NADŠENÝCH LIDÍ

TVOŘÍME PŘÍBĚH PEČIVA

OBILÍ
Z ČESKÝCH
POLÍ

DO VLASTNÍCH
MLÝNŮ

DO PEKÁRNY
NA ZELENÉ
LOUCE

JEMNÉ TOUSTY
PŘÍMO K VÁM

SUPR RECEPTY, TIPY A TRIKY
NAJDEŠ NA

WWW.TOUSTOVANI.CZ

 TOUSTOVANI

*Ochutnejte nové příchutě
zrajících sýrů s ušlechtilou plísní na povrchu.*

